

HET REGENDE DIE DAG

een tragikomedie van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen.
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal @ gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met:de auteur

en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES:

RIK, bewoner van een rusthuis	(70 jaar)
IVONNE, bewoonster van een rusthuis	(70 jaar)
PATRICK, zoon van Rik	(45 jaar)
VALERIE, zijn vrouw	(40 jaar)
DIRK, zoon van Ivonne	(45 jaar)
ELS, zijn vrouw	(40 jaar)
TINE, dochter van Patrick en Valerie	(18 jaar)
STAN, zoon van Dirk en Els	(20 jaar)
GERTY, een verpleegster	(35 jaar)

DECOR:

Het park van een rusthuis.

Bomen en struiken.

Achteraan ongeveer in het midden een waterput.

Vooraan een rustbank en een tuintafeltje met enkele
tuinstoelen.

EERSTE TAFEREEL

(Rik zit op de rustbank. Hij ziet er nogal gespannen en humeurig uit. Gerty, een verpleegster, duwt Ivonne in een rolstoel het park in tot bij het tafeltje met de twee stoelen. Rik beziet hen niet.)

GERTY- Zit jij hier goed in het zonnetje?

IVONNE- Mij best.

GERTY- Jij kan toch tegen de zon?

IVONNE- Daarvan heb ik nooit last gehad. Integendeel! 's Zomers heb ik altijd zoveel mogelijk buiten gewerkt, wij hadden thuis nogal een grote tuin.

GERTY- (Geamuseerd) Rijk volk!

IVONNE- Mijn man moest zijn pree krijgen uit de handen van een pastoor. Die eerwaarde ging er prat op, dat hij iedere cent tien keer ronddraaide voor hij hem uitgaf.

GERTY- (Geamuseerd) Amaai!

IVONNE- Als je dan zoals wij vijf kinderen hebt...!

GERTY- (Vriendelijk) Jullie hebben ze toch alle vijf groot gekregen.

IVONNE- Met hard werken en heel zuinig zijn!

GERTY- Die zorgen zijn nu voorbij.

IVONNE- In de plaats zijn er andere gekomen.

GERTY- Hier heb jij het toch niet slecht.

IVONNE- Ik klaag niet. Al had ik mij mijn oude dag altijd helemaal anders voorgesteld.

GERTY- Ik moet de kamers gaan doen. Is het in orde, als ik je over een goed half uur een kopje koffie breng?

IVONNE- Jij ziet maar, hoe het je best schikt.

GERTY- (Vriendelijk) Intussen praat jij maar wat met die mijnheer daar.

IVONNE- Wie is hij?

GERTY- Een nieuweling. Hij is hier vanmorgen pas gearriveerd. Veel hebben wij er nog niet uit gekregen.

IVONNE- Dat begrijp ik.

GERTY- Als je iets nodig hebt, geef je maar een seintje. Er passeert hier geregeld wel iemand, die de boodschap kan overbrengen.

IVONNE- Ik red mij wel.

GERTY- Tot over een half uurtje dan!

(Gerty verdwijnt richting rusthuis. Even is het stil. Rik zit zwijgend voor zich uit te staren. Ongemerkt observeert Ivonne hem.)

IVONNE- Mooi weer vandaag!

(Rik lonkt vluchtig naar Ivonne, maar staart dan weer humeurig voor zich uit.)

IVONNE- Ik zei: "Mooi weer vandaag!"

RIK- (Humeurig) Dat hoeft jij mij niet te vertellen. Dat zie ik zelf ook wel!

(Even een stilte)

IVONNE- (Voorzichtig) Jij bent hier pas sedert vanmorgen?

(Geen antwoord)

IVONNE- Ik begrijp, hoe jij je nu voelt.

RIK- (Nogal schamper) Wat zou jij begrijpen!

IVONNE- Ik herinner mij nog, hoe ik mij hier de eerste dagen voelde.

(Een korte stilte)

IVONNE- Het went hier wel.

RIK- Voor jou misschien, jij bent niet meer te been. Ik voel mij nog kernegezond!

IVONNE- Iedereen hier voelt zich nog te goed voor het bejaardentehuis. En toch zitten wij hier... Hoe oud ben jij?

RIK- (Wat schamper) Nog veel te jong, om al aan de kant te worden geschoven!

IVONNE- (Vriendelijk) Als jij graag wat informatie hebt over de gang van zaken hier, wil ik je die met alle plezier geven.

RIK- (Wat schamper) Jij ook al? Ze hebben hier nog niks anders gedaan!

IVONNE- (Goed bedoeld) Een teken, dat jij hier bij goed volk terecht bent gekomen.

(Rik belonkt haar wat humeurig.)

IVONNE- Ik ben net 70 geworden. Misschien zit ik hier nog jaren.

RIK- Als ik hier nog lang moet blijven, verzuip ik mij in die put daar!

IVONNE- (Vriendelijk) Dat zal niet gemakkelijk gaan, er staat geen water meer in... In welke vleugel heb jij je kamer?

(Geen antwoord)

IVONNE- Eigenlijk zijn dat mijn zaken niet.

RIK- (Wat schamper) Ah, jij weet het?

IVONNE- In feite maakt dit ook niet veel uit. Het grootste deel van de dag brengen wij toch door in gemeenschappelijke zalen en bij mooi weer hier in het park. Wij zullen mekaar zo al meer dan genoeg tegen het lijf lopen.

RIK- (Koppig) Mij gaan ze daarbinnen niet veel te zien krijgen!

IVONNE- Je eten brengen ze je hier niet na.

RIK- (Koppig) Dan lijd ik wel honger!

IVONNE- (Vriendelijk) Dat is niet gezond.

RIK- (Lastig) Da's mogelijk!

IVONNE- En ook niet erg verstandig... Jij hebt een mooi pak aan.

RIK- (Lastig) Anders draag ik nooit zo'n carnavalskostuum.

IVONNE- (Vriendelijk) Voor één keer wou jij een goeie indruk maken?

RIK- (Lastig) Ik moest van die pretentieuze schoondochter van mij!

IVONNE- (Vriendelijk) Met haar had jij problemen?

RIK- (Schamper) Wie niet?

IVONNE- 't Is overal iets.

RIK- (Plots wat opgewonden) Waarom laat ik mij eigenlijk doen, verdomme?

(Rik veert recht. Hij trekt zijn vest uit, en werpt het naast zich op de bank. Opgewonden rolt hij zijn hemdsmouwen op.)

- RIK- Zo gaan ze mij toch nog min of meer herkennen!
- (Rik neemt weer plaats op de bank.)
- IVONNE- Het personeel hier valt best mee. Jij hebt niet het slechtste rusthuis gekozen.
- RIK- (Opgewonden) Ik heb niet gekozen! Dat hebben anderen voor mij gedaan!
- IVONNE- (Vriendelijk) Omdat jij hen in de weg liep?
- RIK- (Lastig) Dat zal wel zeker!
- IVONNE- Jij woonde in bij je schoondochter?
- RIK- (Wat opgewonden) Ik woonde helemaal alleen! Ik liep niemand in de weg!
- IVONNE- (Vriendelijk) Af en toe wipte jij eens heel even binnen bij je schoondochter?
- RIK- (Opgewonden) Ik mag toch mijn eigen zoon wel eens een goeiendag gaan zeggen?
- IVONNE- (Goed bedoeld) Misschien gebeurde dit te vaak, en had hij het te druk.
- RIK- (Wat opgewonden) Vijfentwintig jaar heeft hij bij mij en mijn vrouw gewoond. Wij waren werkende mensen, wij hadden het ook erg druk! Toch hebben wij hem nooit aan de deur gezet, of in een instelling gestopt!
- IVONNE- (Goed bedoeld) Ouders hebben voor hun kinderen gekozen, kinderen niet voor hun ouders.
- RIK- (Opgewonden) Jij gaat ze ook nog gelijk geven?
- IVONNE- Ik probeer ze te begrijpen.
- RIK- (Lastig) Met iemand als jij praat ik niet meer!
- IVONNE- Dat is dan jammer. Praten is een van de weinige dingen, die wij hier nog kunnen.
- (Heel even een stilte)
- IVONNE- Zelf ben ik hier al bijna twee jaar. Ik ken zowat alle gewoonten van dit tehuis. Ik ken hier iedereen... Twee jaar geleden kreeg ik een hartinfarct met nogal wat complicaties. Ik ben er nooit meer helemaal van hersteld. Sinds toen zit ik in een rolstoel, ik mag mij niet meer te veel inspannen. Zelfs dat went.
- RIK- Heb jij geen kinderen?
- IVONNE- Wel vijf!

- RIK- En kan er geen een van hen voor jou zorgen?
- IVONNE- Allemaal hebben zij hun eigen gezin.
- RIK- (Betweterig) Zij zijn niet meer in jou geïnteresseerd!
- IVONNE- Jawel! Iedere week krijg ik het bezoek van een van hen.
- RIK- (Betweterig) Ieder komt één keer om de vijf weken,... omdat hij of zij niet anders kan!
- IVONNE- Soms komen er wel twee, drie per week! En iedere keer brengen zij een cadeautje voor mij mee. Over geen enkel van mijn kinderen of kleinkinderen heb ik te klagen. Dat zij mij niet in huis hebben genomen, begrijp ik. Geen enkel van hun huizen is aangepast aan een rolstoelpatiënt.
- RIK- Mij moest niemand in huis nemen. En toch wilden zij zo rap mogelijk van mij verlost zijn.
- IVONNE- Heb jij je ouders destijds in huis gehaald?
- RIK- Neen! Maar ik heb ze ook nergens opgesloten!
- IVONNE- Zij zijn misschien vroeg gestorven?
- RIK- Mijn vader stierf op zijn zestigste aan longkanker, hij rookte nogal veel van die zware "Amadis". En mijn moeder vertrok op haar tweeëntachtigste tijdens een griep-epidemie. Heel haar leven was zij zo gezond geweest als een vis.
- IVONNE- De tijden zijn veranderd. Ik hoefde nooit buitenshuis te gaan werken. Tegenwoordig zijn man en vrouw de hele dag noodgedwongen van huis.
- RIK- (Blijkbaar niet akkoord) Toen ik mijn eerste job kreeg, moest ik per week 54 uren kloppen! Hoeveel doen ze er tegenwoordig nog?
- IVONNE- Hoelang heb jij dat volgehouden?
- RIK- Later werd ik zelfstandige. Toen had ik helemaal geen vrije tijd meer! Toen werkte ik dag in dag uit, van de vroege morgen tot de late avond!
- IVONNE- (Vriendelijk) Daardoor ben jij zo gezond gebleven?
- RIK- Als ik nog kon herbeginnen, zou ik het toch wat slimmer aan boord leggen. Ik ging wat meer aan mijn eigen denken!
- IVONNE- Daarvan heb je ook maar weinig voldoening.
- RIK- Wat heb ik nu? Een kamertje van vier en een half bij

drie, dat niet eens van mij is! Zelfs mijn eigen geld mag ik niet meer beheren.

IVONNE- Wat heb jij hier veel nodig?

RIK- (Opgewonden) Ik ben nog lang niet kinds!

IVONNE- Dat beweert ook niemand.

RIK- (Opgewonden) Maar zo word ik hier wel behandeld!

IVONNE- Ben jij allang alleen?

RIK- Pas sinds vorige winter. Mijn vrouw stierf aan een longinfectie. Wij waren altijd samen.

IVONNE- Daarom heb jij het nu zo moeilijk, om alleen te blijven?

RIK- Binnen zitten kan ik niet!

IVONNE- Daarom zat jij nogal veel bij je zoon, en dit nam je schoondochter niet?

RIK- (Wat opgewonden) Dat is nog geen reden, om mij hier op te sluiten!

IVONNE- Jij bent hier niet opgesloten. Mits vooraf te verwittigen, mag jij het dorp in. (Wat geamuseerd) Jij mag mij zelfs meenemen.

RIK- (Wat opgewonden) Enkel tijdens de bezoeken mag je hier weg! En dan nog maar in gezelschap van je familie!

IVONNE- Dat is toch normaal.

RIK- (Wat verontwaardigd) Vind jij?

IVONNE- Deze mensen hier zijn verantwoordelijk voor ons. Veronderstel eens, dat er jou op straat iets overkomt!

RIK- Wat kan er mij daar overkomen? Mijn leven lang heb ik op straat doorgebracht!

IVONNE- Een onbezonnen chauffeur kan jou van het voetpad maaien,... of je kan een afgewaaide dakpan op je kop krijgen.

RIK- (Wat ironisch) Een afgewaaide dakpan op mijn kop! Misschien was dit wel de oplossing! Dan had niemand nog last van mij!

IVONNE- (Wat geamuseerd) Jij jaagt ons dan wel op kosten. Bij ieder sterfgeval hier in huis wordt er door de bewoners wat bijgedragen, om een bloemetje te kopen voor op de kist.

- RIK- (Koppig) Voor mij hoeft dat niet!
- IVONNE- (Lichtjes geamuseerd) Wij gunnen het jou van harte.
- RIK- (Wat ironisch) Daarvoor ga ik toch niet eerder vertrekken!
- IVONNE- Verjaardagen worden hier ook gevierd. In de refter hangt er een verjaardagskalender. Hierop moet jij je naam op de juiste plaats invullen.
- RIK- (Koppig) Met mijn verjaardag heeft niemand wat te maken!
- IVONNE- (Gemoedelijk) Ik zou hem toch maar invullen, dat komt sympathiek over. Anders doet de directrice het ten andere.
- RIK- (Koppig) Ik hoef dat onnozel gedoe niet van "Lang zal hij leven in de gloria!"
- IVONNE- Doe het dan voor de taart en het glaasje wijn.
- RIK- (Koppig) Ik lust geen taart!
- IVONNE- (Vriendelijk) Dan schuif jij je stuk maar door naar mij. Taart heb ik al mijn leven gemogen... Wat is jouw lievelingsgerecht?
- (Even belonkt Rik Ivonne ietwat lastig.)
- RIK- Soep!
- IVONNE- Dat is ook lekker.
- RIK- Niemand kon soep koken lijk onze Frieda!
- IVONNE- Je vrouw?
- RIK- Ja. Zij kookte de soep, en ik bracht ze aan de man.
- IVONNE- Jij was traiteur?
- RIK- Soepboer.
- IVONNE- (Enthousiast) Met de wagen?
- RIK- (Ietwat ironisch) Neen, met de stootkar!
- IVONNE- (Geamuseerd) Dan had jij ook zo'n plezant muziekje op je wagen? Een herkenningsmelodietje?
- RIK- Ja... (Onwennig) "Yellow Submarine"!
- IVONNE- (Enthousiast) Dat heb ik al mijn leven graag gehoord!
- RIK- (Wat schamper) Ik werd er zot van op de duur! Ik zong

de hele tijd van "Yellow Soepterrine"!

IVONNE- (Geamuseerd) Dan had jij de hele dag met vrouwen te doen?

RIK- (Wat ironisch) Met lege potten op de dorpels!

IVONNE- (Geamuseerd) Af en toe zullen er aan de oren van die soepotten wel eens jonge vrouwen hebben gehangen.

RIK- Da's mogelijk. (Ietwat geamuseerd) Ik heb daar nooit op gelet.

IVONNE- (Geamuseerd) Lijk alle mannen... Mijn man zaliger was koster. Zelfs hij kon zijn ogen moeilijk van de jonge vrouwen houden.

RIK- (Wat ironisch) Dat heb je met die kerkpilaren! Wat zei de pastoor hiervan?

IVONNE- (Geamuseerd) Niet veel. Die zag zelf ook liever een korte rok dan een lange.

RIK- Lijk alle pastoors!

IVONNE- Dat zijn ook maar mensen.

RIK- Toch van een rare soort!

IVONNE- (Glimlachend) Ik ben blij, dat ik jou al eens aan het lachen heb gekregen.

RIK- (Ietwat schamper) Ja, want dat ga jij hier niet al te dikwijls meemaken!

IVONNE- (Vriendelijk) Hoe is je naam, als ik vragen mag?

RIK- Interesseert jou dat?

IVONNE- Anders vroeg ik het niet.

RIK- ... Rik... En de jouwe?

IVONNE- Ivonne.

(Plots wordt Rik achterdochtig. Hij beziet Ivonne nogal scherp.)

RIK- ... Ivonne?... En je man was koster? Toch niet in Meerfeld?

IVONNE- Jawel!

(Ook Ivonne beziet Rik nu scherp.)

IVONNE- (Verrast) Jij bent toch niet...?

RIK- (Lastig) Ivonne Stevens?!

IVONNE- (Verrast) Rik Palmers!

(Kwaad grijpt Rik zijn vest van de bank.)

RIK- (Kwaad) Verdomme!

(Zonder Ivonne nog een blik te gunnen, maakt Rik zich meteen uit de voeten. Gerty verschijnt met een dienblad met daarop twee koppen koffie.)

GERTY- De koffie! Ik heb mijnheer ook maar een kopje meegebracht! Waar is hij naartoe?

IVONNE- (Wat onwennig) Jij bedoelt Rik?

GERTY- (Enthousiast) Jullie hebben al kennis gemaakt?

IVONNE- Een beetje... Wij kennen mekaar nog van vroeger.

GERTY- (Als grap bedoeld) Jullie hebben toen toch niet samen gevrijd?

IVONNE- (Onwennig) Toch iets in die aard.

GERTY- (Geamuseerd) Zo?

(Geamuseerd zet Gerty Ivonne een kopje koffie voor.)

TWEEDE TAFEREEL

(Rik en Patrick zitten rond het tuintafeltje. Rik zit er erg gespannen en duidelijk ontevreden bij. Een nogal opgewonden en drukdoende Valerie wandelt over en weer.)

VALERIE- (Spreekt nogal geaffecteerd en met een licht Frans accent) Maar enfin, schoonpapa! Wij doen toch alles wat mogelijk is... voor je eigen goed! Sedert de dood van mama kan jij jezelf niet meer behelpen lijk het moet!

RIK- (Opgewonden) O neen?

VALERIE- (Opgewonden) Wij konden niet anders, dan jou toevertrouwen aan de goede zorgen van dit tehuis!

RIK- (Opgewonden) Het enige wat jullie wilden was, van mij af zijn!

VALERIE- (Opgewonden) Wij wilden voor jou het allerbeste! En nu vernemen wij, dat jij hier niet tevreden bent! Wat mankeert er hier eigenlijk?

RIK- (Opgewonden) Van alles!

VALERIE- (Opgewonden) Wat "Van alles"?

PATRICK- (Wat gegeneerd) Kalm aan, Valerie.

VALERIE- (Opgewonden) Patrick, ik heet niet (Vlaamse uitspraak) "Valerie", maar (Franse uitspraak) "Valerie"!

(Rik lacht hiermee nogal grof. Valerie is duidelijk op haar tenen getrapt.)

VALERIE- (Tot Rik) Dat dit voor iemand als jij weinig verschil uitmaakt, begrijp ik best. Maar (Franse uitspraak) "Valerie" klinkt heel wat chiquer. Het heeft veel meer standing!

RIK- (Ironisch) Ik noem mijzelf ook niet (Franse uitspraak) "Henri"!

VALERIE- (Ietwat schamper) Misschien maakt ook jij dan een wat betere indruk!

RIK- (Tot Patrick) Ben jij ook beschaamd over je vader?

(Patrick doet nogal onwennig, maar durft niet antwoorden.)

VALERIE- Waarom doe jij niet mee met de andere bewoners hier?

RIK- Heb jij die al eens goed bekeken?

VALERIE- Hiervoor ontbreekt mij de tijd!

RIK- Mij niet! Ik word er dag in dag uit mee geconfronteerd ... dik tegen mijn zin! Sukkelaars zijn het stuk voor stuk! Onhandig, niet meer te been, en meestal zo goed als dement! En daarmee moet ik hier de hele dag omgaan!

VALERIE- (Opgewonden) Omdat het niet anders kan!

RIK- (Opgewonden) Lang gaat het niet duren, of ik word ook als zij!

VALERIE- (Opgewonden) Jij bent allang niet meer als vroeger!

RIK- (Schamper) Alleen jij zal altijd jezelf blijven! Een ongeneerde, aanstellerige bemoeial!

VALERIE- (Verontwaardigd) Hoor jij nu, wat jouw papa tegen mij durft zeggen, Patrick? Laat jij dit zomaar gebeuren?

PATRICK- (Onwennig) Vader, jij moet...

RIK- (Onderbreekt hem meteen) Jij moet je tegen haar verzetten, niet tegen je vader!

VALERIE- (Opgewonden tot Rik) Wat heb jij hier te klagen?

RIK- (Ironisch) Niks!

VALERIE- (Opgewonden) Waarom pas jij je hier dan niet aan?

RIK- (Wat opgewonden) Wat zou ik volgens jou moeten doen?

VALERIE- (Wat opgewonden) Meespelen in de recreatiezaal!

RIK- (Ironisch) Vlooienspel spelen, met mensen die niet eens meer het potteke zien staan! Of éénnentwintigen met sukkelaars die allang de tel kwijt zijn!

VALERIE- (Opgewonden) Speel dan patience in je eentje, maar doe iets!

RIK- (Schamper) Met spelletjes in mijn eentje ben ik opgehouden kort na mijn plechtige communie!

VALERIE- (Wat opgewonden) En waarom eet jij hier niet?

RIK- Ga straks maar eens mee aan tafel, dan merk jij dit wel zelf!

VALERIE- Niemand behalve jij klaagt hier over de kwaliteit van het eten!

RIK- (Verbeterd) Niet over het eten zelf, maar over de omstandigheden waarin ik moet eten!

VALERIE- Zijn de borden niet proper?

RIK- De helft van die sukkelaars steekt het eten naast hun mond in plaats van erin!

VALERIE- Daar kunnen zij zelf niet aan doen!

RIK- Dat weet ik! Maar ze hangen van boven tot onder vol eten! Probeer onder die omstandigheden maar eens iets met smaak naar binnen te krijgen!

VALERIE- Kijk er dan niet naar!

RIK- (Opgewonden) Kan ik er nog naast kijken, als drie vierde van de tafel smoddert?

PATRICK- (Goed bedoeld) Wij hebben je wat meegebracht uit het restaurant! Jij kan het laten opwarmen in de microgolf-oven.

RIK- (Koppig) Ik hoef geen opgewarmde kost!

VALERIE- (Opgewonden) Wat wil jij dan eigenlijk?

RIK- Ik wil terug naar huis!

VALERIE- (Opgewonden) Dat kan niet meer!

RIK- (Opgewonden) Dat hangt alleen maar van jullie af!

VALERIE- (Opgewonden) Jouw huis is niet meer vrij! Het is verhuurd!

RIK- (Verontwaardigd) Wablief?

PATRICK- (Wat kregelig) Was dat nu nodig, het hem te vertellen, Valerie?

VALERIE- (Erg opgewonden) Hij wou terug naar huis! Dat kan niet meer!

RIK- (Verontwaardigd) Mijn huis verhuurd? Aan wie?

VALERIE- Jij kent ze niet! Een jong koppel met twee kleine kinderen!

RIK- (Verontwaardigd) Zijn zij meer waard dan ik? (Tot Patrick) En jij laat dat zomaar gebeuren?

PATRICK- Een huis dat te lang leegstaat, verkrot, vader.

RIK- (Opgewonden) Dat heeft "zij" je zeker wijsgemaakt?

VALERIE- Ja, dat heb ik gezegd! Jullie denken daar niet aan!

RIK- (Verontwaardigd) Waar kan ik nu nog naartoe?

VALERIE- (Opgewonden) Jij hebt "hier" een thuis!

RIK- (Opgewonden) Een kamer die niet eens van mij is! En waar ik mij helemaal niet thuisvoel!

PATRICK- (Onwennig) Dat betert wel.

RIK- (Opgewonden) Zorg maar, dat jij gauw betert! 't Is niet vet meer, wat er van jou nog overblijft!... Hier de heilige komen uithangen met wat op te warmen kost! En ondertussen mijn eigen huis versjacheren aan vreemden! Jij moest in de grond kruipen van schaamte!

VALERIE- (Opgewonden) Lijk jij thuis van de morgen tot de avond de deur kwam platlopen, dat kon niet langer meer!

RIK- (Opgewonden) Verder dan de hof mocht ik van jullie niet eens komen!

VALERIE- Dat is geen "hof", maar een prachtig park met een chic terras. De cliënten van de "Belle Epoque" namen het niet, dat zij daar voortdurend door jou werden lastiggevallen!

RIK- (Verontwaardigd) Wie viel daar iemand lastig?

VALERIE- Onze cliënten werden daar tijdens hun aperitief en hun diner voortdurend geambeteerd door jouw heen en weer geloop. Zij werden voortdurend gestoord in hun rustige babbel. Die mensen zitten daar voor hun plezier en ontspanning!

RIK- (Nogal schamper) Dat zij zich met hun eigen man of vrouw ontspannen! Dan hoeven zij niet ongerust te zijn, gezien te worden!

VALERIE- (Wat opgewonden) De cliënten van de "Belle Epoque" dineren met wie "zij" willen! Niemand heeft hier wat in te zien!

RIK- Als mijn kleren niet deftig genoeg waren voor jullie "Belle Epoque", hadden jullie mij hierop attent moeten maken! Dan had ik wel iets stijvers en "deftigers" aangetrokken!

VALERIE- (Nogal schamper) Stijf stond jouw kledij genoeg! Die ribfluwelen boerenbroek van jou stond bol van de vet-tigheid!

RIK- (Opgewonden) Ik ben al mijn leven een werkende mens geweest, geen luie gatzitter lijk sommige anderen!

PATRICK- Wij werken op "onze" manier, vader.

RIK- (Wat opgewonden) Jij werkt inderdaad, de hele dag tussen jouw dampende potten en pannen! Maar die kale kakmadam van jou zit daar met haar luie kont op haar

barkruk achter de toog, niks anders te doen dan wat geld op te strijken! Jij hangt daar de godganse dag boven dat hete vuur, en zij zit daar op haar dooie gemak te genieten van haar portootje! Jij staat daar je pees af te wringen, en zij zit daar met veel chichi en met gekruiste benen haar halve gat te laten zien!

VALERIE- (Verontwaardigd tot Patrick) Wat antwoord jij hierop?

PATRICK- Wat Valerie in de bar doet, is ook heel belangrijk, vader.

VALERIE- (Schamper) Op haar luie kont een portootje zuipen met andere mannen?

VALERIE- (Erg opgewonden) Alleen jij zuipt! In de voormiddag al stonk jouw adem naar bier van een bedenkelijke kwaliteit! En in de namiddag wist jij nog zelden, wat jij vertelde! Jij viel in je zetel in slaap, terwijl jouw eten op het fornuis stond over te koken of aan te branden! Daarom hebben wij jou naar hier gebracht!

RIK- (Erg opgewonden) Omdat jullie mij per se uit jullie buurt wilden! Voor jullie soort was ik te min!

PATRICK- (Wat onwennig) Jij moet je situatie niet zo dramatiseren, vader. Zo slecht is het hier niet. Er zitten er hier zoveel.

RIK- (Opgewonden) Allemaal tegen hun zin!

PATRICK- Denk jij, dat "ik" het altijd naar mijn zin heb?

RIK- (Ironisch) Dat denk ik niet! Jij bent er inderdaad nog erger aan toe dan ik! In jouw plaats zou ik helemaal niet geschilderd willen hangen!

VALERIE- (Verontwaardigd) Hoor jij dat, Patrick?

PATRICK- (Erg geprikkeld) Ja, Valerie! Ik ben niet doof!

VALERIE- (Verontwaardigd) Antwoord jij je vrouw op die manier?

RIK- (Wat opgewonden) Toen jullie dochter nog klein was, hinderde het niet, als als bompa al eens langskwam! Dan hadden jullie een gratis babysit!

VALERIE- (Opgewonden) Wij hebben jou nooit gevraagd! Jij en je vrouw hebben jullie zelf aangeboden!

RIK- (Wat schamper) Toen roken mijn kleren nochtans ook naar de soep!

PATRICK- (Zenuwachtig) In ieder geval, vader, jij kan niet meer terug! Je huis is bewoond!

RIK- (Opgewonden) Door jouw schuld!

VALERIE- (Opgewonden) Wij kozen voor jou de ideale oplossing!
Het wordt de hoogste tijd, dat jij dit eens gaat in-
zien!

RIK- (Schamper) De ideale oplossing voor jullie!

PATRICK- (Vlug) Wij gaan erover zwijgen, er komt volk!

RIK- Wat ik heb te zeggen, mag iedereen horen!

(Gerty duwt Ivonne in een rolstoel door het park. Even
houden zij halt.)

GERTY- (Vriendelijk) Onze Rik heeft familiebezoek?

PATRICK- (Probeert de situatie te redden) Ja.

GERTY- Gezellig!

RIK- (Nogal schamper) Dat mag je wel zeggen!

GERTY- (Vriendelijk) Kan jij ons die mensen eens voorstel-
len, Rik?

RIK- (Wat schamper) Dat zij dat zelf maar doen!

GERTY- (Vriendelijk) Waarom?

RIK- (Schamper) Dan kunnen sommigen hun eigen persoontje
wat opblazen! Dat zijn ze toch al gewoon!

VALERIE- (Met de nodige pretentie) Ik ben madam de Hollogne.

RIK- (Wat schamper) Alias madam Palmers!

VALERIE- (Aanstellerig) Ik ben de patronne van hotel "Belle E-
poque". Jullie kennen dit ongetwijfeld? Het gerenommeer-
de hotel langs de grote ring met zijn ongeëvenaarde
charme en zijn unieke grandeur!

GERTY- Ik ben er al eens gepasseerd, mevrouw.

VALERIE- (Aanstellerig) Binnenkort organiseren wij weer onze
vermaarde gastronomische weekends. Jullie moeten er be-
slist eens naartoe komen.

RIK- (Wat schamper) Als jullie d'r binnen mogen!

GERTY- (Vriendelijk) Waarom zou ik er niet binnen mogen,
Rik?

RIK- Jij komt ook al eens in een keuken. Misschien ruiken
jouw kleren ook te veel naar de soep!

GERTY- (Vriendelijk) Ik kan niet volgen.

IVONNE- (Op Patrick duidend) Dit is je man?

VALERIE- (Wat aanstellerig) Ja! De vermaarde chef de cuisine

van de "Belle Epoque"! Een cuisinier par excellence!

RIK- (Wat treiterig) Mijn zoon! Ik heb hem leren soep koken!

VALERIE- Hij bereidt veel meer dan alleen maar soep!

RIK- (Nogal ironisch) Dat klopt! Mij heeft hij zelfs een peer gestoofd! Een ferme peer!

GERTY- (Vriendelijk) Rik is precies niet in zijn goeie vandaag.

RIK- Misschien heb ik hiervoor wel mijn redenen.

VALERIE- Neem een voorbeeld aan mevrouw daar, papa. Zij zit in een rolstoel, zij heeft het veel minder comfortabel dan jij. En toch is zij hier heel tevreden.

(Meer dan een wat minachtende blik gunt Rik Ivonne niet.)

IVONNE- (Vriendelijk) Rik is niet van de kwaadsten. Hij past zich hier wonderwel aan.

VALERIE- (Gelooft het niet) O ja?

IVONNE- Al meer dan eens heb ik hem anderen ter hulp zien komen. Hij redt het hier wel.

(Rik weet duidelijk niet, hoe hij op deze onverwachte lofbetuigingen van Ivonne moet reageren.)

DERDE TAFEREEL

(Rik zit wat knorrig op de bank. Tine beweegt wat in het zonnetje.)

TINE- Jij moet je dat allemaal niet zo aantrekken, opa.

RIK- (Knorrig) Niet aantrekken? Kom jij hier misschien in mijn plaats zitten?

TINE- (Vriendelijk) Die tijd komt ooit!

RIK- (Knorrig) Jij bent nog niet eens droog achter je oren!

TINE- Ik kom je hier wel geregeld gezelschap houden.

RIK- (Wat ironisch) Toen ik zo oud was als jij nu, hield ik heel wat anders gezelschap!

TINE- (Geamuseerd) Oma?

RIK- Neen,... die kwam pas later.

TINE- (Geamuseerd) Jij hebt er meer dan één gehad?

RIK- (Blijkbaar wat verontwaardigd) Jij dacht toch niet, dat ik content was met de eerste de beste?

TINE- (Geamuseerd) Jij hebt er verscheidenen gewikt en gewogen?

RIK- (Wat aanstellerig) Ik heb ze een na een geprobeerd. Je oma is als nummer één uit de bus gekomen!

TINE- (Geamuseerd) Je hoeveelste liefje was zij?

RIK- Dat kan ik je niet meer vertellen. Op een gegeven moment begint je geheugen het te laten afweten.

TINE- (Geamuseerd) Op een paar steekt het niet. Kon jij ze op één hand tellen? Of had je er beide handen voor nodig?

RIK- (Wat ironisch) Bij de vrouwen gebruikte ik mijn handen voor wat anders, dan om te tellen!

TINE- (Geamuseerd) Jou had ik toen willen bezig zien!

RIK- Dat was "kinderen niet toegelaten"!

TINE- (Geamuseerd) Deed jij zo lelijk?

RIK- Dē tijden waren toen heel anders dan nu! Wij moesten ons wel met de meisjes bezighouden, ander speelgoed was

er niet.

- TINE- (Geamuseerd) Dan heb ik tegenslag, dat ik toen niet heb geleefd?
- RIK- Bijlange niet! Het was toen volop oorlog. Van valavond tot zonsopgang mocht er niemand op straat komen.
- TINE- (Enthousiast) Jij moest dan bij je lief blijven slapen?
- RIK- (Protesterend) Wij moesten voor het donker weer thuis zijn!
- TINE- Amaai!
- RIK- (Geamuseerd) Alle meisjes waren nog maagd als ze trouwden!
- TINE- (Plagerig) Allemaal?
- RIK- (Vol overtuiging) Naar het schijnt! (Gas terugnemend) Zelf ben ik er zo geen tegengekomen, maar dat lag waarschijnlijk aan mij!... Neen, ter wille van het nachtelijk uitgaansverbod vrijden wij zoveel mogelijk bij onze geburen. (Geamuseerd) In iedere tuinhaag was er een gat!
- TINE- (Geamuseerd) Dat had ik echt eens willen meemaken.
- RIK- Ook zonder oorlog ga jij aan kandidaat-vrijers geen tekort hebben.
- TINE- (Geamuseerd) Jij hebt ervaring, opa. Jij moet mij helpen, om de beste eruit te zoeken.
- RIK- (Wat geamuseerd) Niet alleen mijn geheugen begint mij in de steek te laten. Ook mijn ogen zijn niet meer, wat ze ooit zijn geweest. Ten andere, ik vrees, dat jijzelf niet veel zal moeten kiezen. Dat doet je moeder wel in jouw plaats!
- TINE- (Met een wat meewarige blik naar Rik) Jij hebt het niet gemakkelijk met haar?
- RIK- (Wat ironisch) Wie wel?
- TINE- Zij meent het nochtans goed,... ook met jou!
- RIK- Daarom sluit zij mij hier op... in deze gevangenis?
- TINE- Jij bent hier toch vrij, opa.
- RIK- Tussen hoge muren en hagen? Deze keer zijn er geen gaten meer in!
- TINE- (Glimlachend) Jij moet nu ook niet meer naar de meis-

jes!

- RIK- (Wat nostalgisch) Dat klopt! Maar ik had nog wel eens graag een stukje wereld buiten deze muren gezien!
- TINE- Dat kan toch nog!
- RIK- Niet meer in mijn eentje!
- TINE- (Gemeend) Als jij eens graag ergens naartoe gaat, zeg het mij dan. Ik kom je hier met alle plezier halen, en ik breng je tot daar.
- RIK- Ik had mijn huis nog eens graag teruggezien, maar niet met iemand anders erin!
- TINE- Ik kan het je toch laten zien. Wij hoeven er niet naar binnen te gaan.
- RIK- (Koppig) Nu het niet meer van mij is, blijf ik daar liefst zover mogelijk uit de buurt! Maar goed dat onze Frieda dit niet meer heeft moeten meemaken! Uit haar huis worden gezet, en nog wel door haar eigen zoon!
- TINE- (Vriendelijk) Zou jij je huis nog eens graag terug willen zien?
- RIK- (Koppig) Niet meer in deze omstandigheden!
- TINE- (Vriendelijk) En samen met mij ergens een goed glas bier gaan drinken?
- RIK- (Ietwat sarcastisch) Om mijn miserie door te spoelen?
- TINE- (Gemeend) Om mij een plezier te doen!
- RIK- Hiervoor staat er wel schoner volk te wachten, dat drie tot vier keer jonger is dan ik.
- TINE- (Gemeend) Met jou ga ik het liefst van al eens uit.
- RIK- Zo gauw jij de echte hebt gevonden, kom jij hem mij maar eens laten zien. Dan drinken wij daar samen eens op. Of neen, ik zou jullie dan toch maar in de weg lopen.
- TINE- (Vol overtuiging) Dat doe jij nooit!
- RIK- Jij zou mij hier nooit laten opsluiten, hè?
- TINE- Nooit!
- RIK- (Wat opgewonden) Met je moeder mag jij dat later wel doen! Zij verdient niet beter!
- TINE- (Glimlachend) Opa toch!

- RIK- (Koppig) En steek je vader d'r ook maar bij! Hij is toch de slippendrager van je moeder!
- TINE- (Geamuseerd) Die raadgevingen van jou ga ik eens ernstig in overweging nemen!
- RIK- Vergeet het niet!
- (Stan duwt Ivonne in haar rolstoel tot bij het tafeltje.)
- STAN- Houden wij hier even halt, oma?
- IVONNE- Ja. Dit is mijn favoriete plekje. Oh, hier is nog volk! (Stan voorstellend) Stan, mijn kleinzoon!
- (Rik doet ietwat onwennig, maar reageert niet.)
- TINE- (Stelt dan maar zichzelf voor) Tine, de kleindochter van Rik!
- IVONNE- (Vriendelijk) Jouw opa en ik zitten hier vaker. Maar hij heeft mij nog niet over jou verteld.
- TINE- Hij is nochtans een echte babbelaar.
- RIK- (Ietwat humeurig) Niet altijd!
- IVONNE- Waarover zouden wij het hier de hele tijd ook hebben?
- STAN- (Geamuseerd) Over het weer!
- TINE- (Glimlachend) Hierover ben je gauw uitgepraat.
- IVONNE- (Glimlachend) Wat Rik dan antwoordt, heb ik al enkele keren ondervonden.
- TINE- (Vriendelijk) Jij bent toch vriendelijk tegenover je medebewoners, opa?
- IVONNE- (Glimlachend) Je opa is best gezellig. Stan, ga jij even naar de cafetaria? Ik wil deze mensen eens trakteren.
- RIK- (Ietwat korzelig) Ik heb geen dorst!
- TINE- (Vriendelijk) Daarover gaat het niet, opa. Mevrouw wil jou en mij een plezier doen. Dit gaan wij haar niet beletten.
- STAN- Voor jou, oma?
- IVONNE- Een kofffietje, jij weet wel hoe.
- STAN- En voor mijnheer?
- RIK- (Ietwat humeurig) Ik heb niks vandoen.

TINE- (Vriendelijk) Toe, opa!

RIK- (Ietwat humeurig) Bier hebben ze hier toch niet!

TINE- Breng opa en mij ook maar een koffie.

STAN- Met melk en suiker?

TINE- Opa zwart, en mij met melk.

STAN- Dat worden dan vier koffies, met twee keer melk en één keer suiker! Ze hebben daar wel een dienblad zeker?

TINE- (Vriendelijk) Anders loop ik even mee.

RIK- (Ietwat humeurig) Laat die koffie toch!

TINE- Wij zijn zo terug, opa.

IVONNE- (Geamuseerd) Zij gaan eens graag samen op stap.

TINE- (Geamuseerd) Lijk jij vroeger, opa.

(Meteen vertrekken Tine en Stan. Even een wat onwennige stilte.)

IVONNE- Heb jij je kleindochter iets verteld?

RIK- Waarover?

IVONNE- Over ons vroeger.

RIK- (Ietwat onvriendelijk) Wat valt daarover nog te vertellen?

IVONNE- (Verduidelijkt) Omdat zij precies iets insinueerde.

RIK- Niemand heeft daar wat mee te maken.

IVONNE- Zij is een heel schoon kind.

RIK- (Eerder koel) In mijn familie hebben wij geen anderen.

IVONNE- (Glimlachend) Omdat zij de aard hebben naar jou!

RIK- Lach mij niet uit, hè!

IVONNE- (Vriendelijk) Ik meen het.

(Rik weet duidelijk niet, wat hij hiervan moet denken. Schuin bekijkt hij Ivonne.)

IVONNE- Mijn kleinzoon is een knappe kop. Hij studeert voor burgerlijk ingenieur.

RIK- (Niet te kwaad) In jouw familie hebben ze altijd nogal hoog gekeken.

- IVONNE- Jij zinspeelt op mijn vader? Hij was alleen maar bekommerd om mij.
- RIK- (Verbeterd) Hij had het niet op mij! Ik was maar de zoon van een hovenier.
- IVONNE- Hij was zelf maar een boer. Neen, hij vond ons alleen maar te jong.
- RIK- (Koppig) Voor hem was ik te min!
- IVONNE- (Wat benieuwd) Jij bent toch goed aangekomen in het leven?
- RIK- Interesseert jou dat?
- IVONNE- Anders vroeg ik het niet.
- RIK- Mijn gezin is nooit iets tekort gekomen.
- IVONNE- Het mijne ook niet... Hoeveel kinderen heb jij?
- RIK- ... Eén zoon.
- IVONNE- Ik heb vijf kinderen.
- RIK- Je bent beter gesteld met één goeie, dan met tien halfgaren!
- IVONNE- (Vriendelijk) En die van jou is een goeie?
- RIK- ... Hij wel.
- IVONNE- (Vriendelijk) Maar zijn vrouw deugt niet? Dan reageer jij nu net lijk mijn vader indertijd.
- RIK- (Ietwat opgewonden) Wat is dat voor een vergelijking? Ik verkocht nooit complimenten!
- IVONNE- (Glimlachend) Jij verkocht wat anders?
- (Rik beziet Ivonne schuin. Hij weet niet meteen, hoe hij moet reageren.)
- IVONNE- Ben jij nog altijd boos op mijn vader?
- RIK- Leeft hij nog?
- IVONNE- Hij is al bijna dertig jaar dood... (Glimlachend) Die dag waren wij bang van hem, hè?
- RIK- ... Op jullie hooischelf?
- IVONNE- (Glimlachend) Ja.
- RIK- Ik zo niet, maar jij wel.

- IVONNE- (Geamuseerd) Toen mijn vader zijn kop nog maar boven het hooi uitstak, was jij al beneden zonder ook maar één sport van de ladder te raken.
- RIK- (Wat protesterend) Dat zal wel!
- IVONNE- (Geamuseerd) Je broek had je nog op de arm.
- RIK- (Ietwat schamper) Dat zal jij nog hebben gezien!
- IVONNE- (Glimlachend) Ik had je nog verwittigd, dat wij daar niet veilig waren. Maar jij was niet meer in te tomen.
- RIK- Waar hadden wij anders moeten gaan?
- IVONNE- (Vriendelijk) Misschien hadden wij onze tijd kunnen afwachten.
- RIK- Bij jouw vader zou dat weinig avance zijn geweest.
- IVONNE- Je weet maar nooit.
- RIK- Jij geeft hem nog altijd gelijk?
- IVONNE- (Rustig) Deed ik dit ooit?
- RIK- Waarom brak jij dan met mij?
- IVONNE- Ik brak niet met jou! Maar sinds die hooischelfaffaire was de situatie voor mij thuis onhoudbaar geworden. Ik kon nergens meer naartoe, mijn vader verloor mij geen moment meer uit het oog. Dat heb ik je indertijd toch allemaal verteld.
- RIK- Vluchtig!... Jij bent nooit voor mij opgekomen.
- IVONNE- (Rustig) Ik heb wel op jou gewacht. Maar nog geen jaar later trouwde jij al met een andere.
- RIK- Ik kon je niet blijven nalopen!
- IVONNE- (Rustig) Jij had kunnen wachten, tot pa wat was bekoeld.
- RIK- Tot onze beste jaren voorbij waren?
- IVONNE- Wij waren nog geen twintig! Eens meerderjarig had papa ons waarschijnlijk niet meer tegengehouden.
- RIK- (Betweterig) Dat denk jij?
- IVONNE- In ieder geval had hij ons dan niets meer in de weg kunnen leggen... Heb jij mij de breuk erg kwalijk genomen?
- RIK- Hoe kan ik dat nu nog weten?

IVONNE- Lang?

RIK- Waar wij nu over spreken, is meer dan vijftig jaar geleden.

IVONNE- En nu mekaar hier weer tegenkomen! Had jij dit nog verwacht?

RIK- Dan hadden ze mij hier met geen stokken binnengekregen!

IVONNE- Jij hebt niet gehoopt, mij nog ooit terug te zien? Al was het maar, om te vernemen hoe het mij is vergaan?

RIK- Ik had andere dingen aan mijn hoofd.

IVONNE- Ik heb meer dan eens aan jou teruggedacht. Misschien is dit de aard van de vrouw.

RIK- Dromen?

IVONNE- Mooie herinneringen levendig houden... De dag dat jij trouwde, heb ik bij de kerk vanop afstand naar jullie staan kijken.

RIK- (Wat verrast) Waarom?

IVONNE- Dacht jij, dat dit mij niks deed? Dat is niet de beste dag van mijn leven geweest.

(Stan en Tine verschijnen, elk met een dienblad.)

STAN- De koffie!

VIERDE TAFEREEL

(Rik zit bij de tafel, Ivonne zit in haar rolstoel.)

RIK- Wat had jouw man als beroep?

IVONNE- Kosters! Dat heb ik je toch al verteld.

RIK- (Ongelovig) Alleen maar koster? En konden jullie daarvan leven?

IVONNE- Niet al te royaal. Wij hebben altijd nogal zuinig met ons geld moeten omspringen.

RIK- Jij hebt het alles behalve breed gehad?

IVONNE- Dat mag je wel zeggen.

RIK- (Wat minachtend) Een koster! Hoe loop je nu zo iemand tegen het lijf?

IVONNE- Toen ik hem leerde kennen, was hij nog facteur. Bij de dood van zijn vader pas volgde hij die op in de kerk.

RIK- Hij bracht jou elke dag de brieven?

IVONNE- (Geamuseerd) Meestal alleen maar reclames.

RIK- (Wat ongelovig) Maakte hij daarvoor zo'n grote omweg?

IVONNE- (Geamuseerd) Ik had wel gauw door, dat hij eigenlijk voor mij kwam.

RIK- (Wat geamuseerd) Als tegenprestatie heb jij hem dan eens meegenomen naar jullie hooischelf?

IVONNE- (Lichtjes geamuseerd) Die eer is jou alleen te beurt gevallen.

RIK- (Ongelovig) Dat zullen wij maar geloven!

IVONNE- Het is de waarheid! Na die affaire met jou heeft mijn vader zijn mestriek naast die ladder geplaatst. Nooit heb ik het nog geriskeerd, daar met iemand naar boven te klimmen.

RIK- Later heeft die koster van jou zijn scha wel ingehaald?

IVONNE- Dat weet ik niet.

RIK- Jullie hadden toch vijf kinderen!

IVONNE- (Geamuseerd) Zoveel inspanningen hebben die hem niet gekost.

RIK- Waren jouw kinderen allemaal de deur uit?

IVONNE- Allemaal! Al is er maar één van de vijf getrouwd.

RIK- (Ietwat ironisch) Dan gaven die van de koster ook niet het voorbeeld?

IVONNE- (Geamuseerd) Hoe dichterbij het altaar, hoe slechter katholiek!

RIK- Dat zeggen ze! Als ik nog moest herbeginnen, trouwde ik ook niet meer. Die pastoors en die nonnen indertijd hebben ons nogal wat wijsgemaakt!

IVONNE- Ik betwijfel, of dit slechter was.

RIK- (Wat verontwaardigd) Allee, jij!

IVONNE- In onze tijd hadden wij nog een houvast in het leven. Dat mis ik nu helemaal.

RIK- Omdat wij nog jong en naïef waren, geloofden wij alles wat ze ons wijsmaakten. Maar de toekomst die ze ons voorspiegelden, is er nooit gekomen!

IVONNE- Dat weet ik niet.

RIK- Geloof jij nog in een leven na de dood?

IVONNE- Als dat er niet was, zou ik er spijt van hebben.

RIK- Allee, jij! (Ongelovig) En ben jij content, met wat het leven hier jou heeft gebracht?

IVONNE- Ik klaag niet.

RIK- Ik wel! Mij hebben ze altijd wat wijsgemaakt!

IVONNE- Zo mag jij dat niet bezien.

RIK- Is die man van jou allang dood?

IVONNE- Al zeven jaar. Hij verongelukte in de kerk. Toen hij in het koor aan het zeel trok om de hoogmis op gang te luiden, is die zware bel uit haar hengsels geschoten. Hij kreeg ze bijna recht op zijn kop.

RIK- Hij was op slag dood?

IVONNE- Zelfs de pastoor die ernaast stond, kwam te laat met zijn heilige olie.

RIK- 't Is toch niet daarvan, dat jij dat hartinfarct hebt gekregen?

IVONNE- Dat overkwam mij pas vijf jaar later. Ja, toen ben ik er bijna geweest.

- RIK- (Wat geamuseerd) Ze wilden je nog niet hierboven?
- IVONNE- (Wat geamuseerd) Ik wou nog niet vertrekken. Ik moest jou eerst nog eens tegenkomen!
- (Zij kijken mekaar nu recht in de ogen.)
- RIK- Op de valreep is ons dit nog gelukt.
- IVONNE- Jij praat bijna, of jij van plan bent al op te trekken!
- RIK- Lang zal ik hier niet meer rondlopen... onder deze omstandigheden.
- IVONNE- (Overtuigd) Zelfs jij gaat hier wennen.
- RIK- (Overtuigd) Nooit! Daarvoor is mijn vrijheid mij te dierbaar!
- IVONNE- Van mentaliteit ben jij nog niks veranderd.
- RIK- (Resoluut) Dat zal ook nooit gebeuren!
- IVONNE- Jij bent geen hovenier gebleven?
- RIK- Soepboer! Enfin, mijn vrouw kookte de soep...
- IVONNE- (Geamuseerd invallend) En jij at ze uit?
- RIK- Ik bracht ze rond van deur tot deur...
- IVONNE- (Geamuseerd) In de hoop mij ooit tegen te komen?
- RIK- Hiervoor heb ik niet de minste moeite gedaan.
- IVONNE- Dit geloof ik niet!
- RIK- Toch is het zo! Ik wist ten andere, waar ik je kon vinden.
- IVONNE- Misschien zou zo'n ontmoeting ons allebei goed hebben gedaan.
- RIK- Intussen had ik iemand anders!
- IVONNE- (Wat plagerig) Een betere dan ik?
- RIK- Een waarvan ik nooit te klagen heb gehad. Wat ik aan haar heb gehad, ontdekte ik pas toen ik haar voorgoed kwijt was.
- IVONNE- Waaraan is zij gestorven?
- RIK- Aan een longinfectie... geen jaar geleden. Ik weet niet of jij het je nog herinnert, maar wij hadden toen een uitzonderlijk nat najaar. Onze Frieda had het nogal rap te warm, zij zette nogal graag de buitendeur open. Die

keer is het haar fataal geworden. op een avond trok zij vroeger dan anders alleen naar bed. Toen ik bij haar kroop, voelde ik haar trillen als een espenblad. Ik nam haar meteen in mijn schoot, maar voor één keer hielp dit niet. Zij bleef maar beven van de kou, terwijl haar voorhoofd gloeide van de koorts. De volgende morgen raakte zij niet meer uit bed. Tegen haar zin heb ik er onze huisdokter bijgeroepen. Die belde dringend een ambulance. Nog voor het vallen van de avond was onze Frieda er niet meer. De sterkste vrouw die je je kon indenken, gestorven aan een onschuldige longaandoening.

IVONNE- Jij had je d'r helemaal niet aan verwacht?

RIK- Wat zou het! Meteen zit heel je huis vol volk, iedereen wil precies vernemen hoe het is kunnen gebeuren. Van alle kanten staan ze gereed, om je te helpen. Je hoeft je geen zorgen te maken, nooit zullen ze je in de steek laten. Nog diezelfde week volgt de begrafenis, een overvolle koffietafel... en dan vertrekt iedereen naar huis. Naar jou kijkt niemand nog om, je blijft alleen achter. De plaats naast jou is altijd leeg: aan tafel, op de bank in de tuin, in de woonkamer op de canapé, 's nachts in bed... En daar zit je dan... alleen.

IVONNE- Jij kon daar niet tegen?

RIK- Jij kent mij nog van vroeger. Ik moest nu aaneenaan de deur uit. Maar waar naartoe? Overal waar ik kwam, was er niemand alleen. Iedereen had het er al zo druk met zijn eigen. En zo liep ik de ene na de andere voor de voeten...

IVONNE- En belandde jij uiteindelijk hier.

RIK- (Wat schuldbewust) Misschien had ik wat meer thuis moeten blijven. Maar tegen wie moet je iets zeggen in een leeg huis? Ik kon toch niet beginnen te praten tegen iemand die er niet meer was! Zij zouden mij zot hebben verklaard.

IVONNE- Ik heb ongeveer hetzelfde meegemaakt. Gelukkig brachten mijn kinderen mij nog geregeld hun vuile was... Tot ik niet meer kon.

(Gerty verschijnt.)

GERTY- (Opgewekt) Hier zitten de profiteurs van het mooie weer! (Tot Ivonne) Tijd voor je massage! Je kinesist vraagt me, waar jij blijft!

IVONNE- Ik moest mijn compagnon hier toch wat gezelschap houden.

RIK- Ik trek wel alleen mijn plan.

GERTY- Na de behandeling breng ik haar terug!

RIK- Voor mij hoeft dit niet!

IVONNE- Tot straks!

(Gerty verdwijnt met Ivonne. Rik kijkt hen wat onschuldig na. Dan blijft hij nog even zitten dromen.)

RIK- Niet meer kunnen gaan, verdomme! (Wat geamuseerd) En zeggen, dat zij mij vroeger zo heeft nagelopen! Zo zot als een deur was zij van mij!... Ik ook van haar! Maar dat kan ik na al die jaren nog moeilijk toegeven! (Geamuseerd) Ik zie die enorme kop van haar vader nog boven dat hooi verschijnen! Een kop lijkt een pompoen, maar dan zo rood als een kreeft! En maar miljaren en miljaren! (Erg geamuseerd) Zo rap ben ik nadien nooit meer klaargekomen!... Dagen, weken, maanden heb ik nog rond haar boerderij gehangen, in de hoop haar nog eens te zien te krijgen. Ik dacht: "Als ik haar te pakken krijg, loopt zij wel opnieuw warm voor mij!" Maar niks! De weinige keren dat wij mekaar nog van ver te zien kregen, sloeg zij meteen op de vlucht... uit schrik voor die vader van haar. Op de lange duur moest ik er wel mee ophouden, ik kon mijn eigen niet blijven belachelijk maken.

(Rik komt recht, hij strekt de rug. Even kijkt hij wat om zich heen. Dan vertrekt hij doelloos tussen de struiken. Tine verschijnt nogal gezwind. Even kijkt zij verrast, omdat zij Rik niet vindt.)

TINE- Hij is er niet!

(Stan verschijnt nogal rustig.)

TINE- En die verpleegster zei, dat wij hem hier konden vinden!

STAN- Wellicht maakt hij even een wandelingetje. Hij komt wel terug.

TINE- Hij zal toch niet naar zijn kamer zijn?

STAN- (Vriendelijk) Daar probeert hij toch zoveel mogelijk weg te blijven. Dadelijk staat hij hier weer wel. Jij bent toch niet gehaast?

TINE- (Vriendelijk) Dan was ik hier niet.

STAN- (Glimlachend) Geen lessen vandaag?

TINE- (Vriendelijk) Jij toch ook niet.

STAN- Wij zijn al volop in onze blokperiode.

TINE- Jij studeert voor burgerlijk ingenieur?

STAN- (Vriendelijk) Dat heb jij goed onthouden. En jij?

TINE- Ik moet mijn definitieve keuze nog maken. Ik zit in het laatste jaar hoger secundair.

STAN- (Vriendelijk) Nog geen idee, wat het uiteindelijk gaat worden?

TINE- Als het enkel van mij afhing wel.

STAN- Je verloofde beslist mee?

TINE- (Wat geamuseerd) Mijn verloofde? Waar zou ik die wel halen?

STAN- (Glimlachend) Kom mij niet vertellen, dat jij er geen kan krijgen!

TINE- (Vriendelijk) Ben jij verloofd?

STAN- (Glimlachend) Ook niet.

TINE- (Ietwat plagerig) Waarschijnlijk ook niet knap genoeg?

STAN- (Geamuseerd) En een moeilijk karakter!

TINE- (Geamuseerd) Wie houdt er daarmee nog rekening?... Neen, als het enkel van mij afhing, koos ik voor de Pedagogische Wetenschappen.

STAN- (Ietwat ongelovig) Jij denkt toch niet aan het onderwijs?

TINE- Waarom niet?

STAN- (Geamuseerd) Jezus!

TINE- (Geamuseerd) Als jij later mijn huis bouwt, zal ik proberen jouw kinderen op te voeden.

STAN- (Geamuseerd) Dan hebben wij beiden ten minste al één klant!.. Jouw opa kan nog wat achterblijven. Willen wij in afwachting samen iets gaan drinken?

TINE- Waar?

STAN- In het centrum! Ik ben met de wagen.

TINE- (Geamuseerd) Jij wil absoluut wat verteren?

STAN- (Glimlachend) Ik wil nu eens eindelijk weten, of ik al dan niet succes heb bij de meisjes.

VIJFDE TAFEREEL

(Dirk en Els zijn op bezoek bij Ivonne. Op tafel staat er een picknickmand en een thermos koffie. Zij eten taart. Rik zit wat afzonderlijk op de bank.)

ELS- Jij ook een stuk taart, Rik?

(Wat ongeïnteresseerd lonkt Rik even naar het drietal.)

IVONNE- (Ietwat enthousiast) Mijn schoondochter vraagt, of jij ook een stukje taart mee-eet, Rik.

RIK- (Onverschillig) Jij weet, dat ik zoiets niet kan binnenkrijgen.

ELS- Ze is heel lekker! Wij hebben ze zelf gebakken!

RIK- (Koppig) Ik zeg je, dat ik zoiets niet kan binnenkrijgen!

ELS- (Vriendelijk) Een kopje koffie drink je toch mee?

(Ook hierop reageert Rik met een wat onverschillige blik. Toch giet Els hem een kopje koffie in.)

IVONNE- (Vriendelijk) Rik is hier zowat mijn vaste compagnon geworden. Hij zit hier ook graag in het zonnetje in het park.

RIK- (Wat koppig) Omdat ik de hele dag niks anders te doen heb!

IVONNE- Voor Rik geen melk en suiker!

RIK- (Geamuseerd) Ik hoor, dat jullie mekaar kennen! Jullie hebben nog samen koffie gedronken!

IVONNE- (Geamuseerd) Hierop gaan wij niet antwoorden, hè Rik!

(Els brengt Rik een kopje koffie.)

ELS- Hij is goed warm.

RIK- (Koppig) Ik heb geen koffie vandoen!

ELS- (Vriendelijk) Drink er toch maar een mee voor de gezelligheid!

RIK- (Ironisch) O ja, 't is hier buitengewoon gezellig!

DIRK- (Glimlachend) Ik wou, dat ik hier af en toe in jullie plaats kon komen zitten.

- RIK- (Wat schamper) D'r is niemand, die je tegenhoudt!
- DIRK- (Vriendelijk) Ik zeg er wel bij "af en toe"!
- RIK- Iedere seconde die je hier doorbrengt, is er een te veel!
- DIRK- Versta mij niet verkeerd, ik benijd jullie niet. Maar het enige alternatief is "alleen zitten". En dit vind ik helemaal niks.
- RIK- Veel liever dat, dan hier de hele tijd opgesloten te zitten!
- ELS- Ik kan het niet aanzien, dat jij niets te eten hebt.
(Els brengt Rik een stukje taart.)
- RIK- (Opgewonden) Ik lust dat niet!
(Els zet Rik een bordje met taart voor.)
- ELS- Probeer het toch maar eens. 't Is maar een stukje van niks.
- RIK- (Koppig) Geef het maar aan de mussen!
- IVONNE- (Vriendelijk) Ik durf wedden, dat jij dadelijk nog wat taart bij vraagt, Rik.
- RIK- (Koppig) Ik val nog liever dood, dan daar ook maar één hap van te nemen!
(Valerie en Patrick verschijnen.)
- VALERIE- (Roept naar de naderende Patrick) Hier zit hij, alweer op diezelfde plaats!
- PATRICK- Dag, vader.
- RIK- (Wat stekelig) Toch ene, die mij een goeiendag zegt!
- VALERIE- (Verontwaardigd) Wat voor een hemd heeft hij weer aan? Waar heb jij zoiets uitgehaald?
- RIK- Van Tineke gekregen voor mijn verjaardag. Jullie waren die vergeten.
- PATRICK- Ik heb er wel aan gedacht, vader. Maar ik geraakte niet hier die dag.
- RIK- (Ietwat schamper) En je gsm had je waarschijnlijk niet bij de hand?
- VALERIE- (Verontwaardigd) Een koolputtershemd! Waar verkopen ze nog zoiets?

RIK- Dat heb ik ons Tineke niet gevraagd. Ik vond het ferm schoon.

VALERIE- En waar is je cravate?

RIK- "Bij zo'n hemd past geen halsband," zei ons Tineke.

VALERIE- (Opgewonden) Niets past daarop! Ik schaam mij dood in jouw plaats!

PATRICK- Ons Tineke is nog jong, en zij heeft smaak. Als zij dit schoon vindt, zal daar wel iets van waar zijn.

VALERIE- (Opgewonden) Spreek je vrouw niet tegen, Patrick! Dit hemd trekt nergens op!

RIK- (Schamper) Jij moet het toch niet dragen!

VALERIE- (Opgewonden) Maar ik ben wel medeverantwoordelijk voor hoe jij erbij loopt!

RIK- (Wat schamper) Voor die éne keer dat jij hier eens komt!

VALERIE- (Opgewonden) Wij kunnen hier niet zitten te rentenie-ren zoals jij! Wij moeten dag in dag uit werken!

RIK- Op slag wil ik met jou verwisselen!

VALERIE- (Schamper) Hoe zou jij dat doen?

RIK- (Wat schamper) De hele dag achter een portootje op een barkruk zitten, dat kan zelf§ik nog op mijn leef-tijd!

VALERIE- (Schamper) Jij zou er wat van terechtbrengen! Voor het middag was, lag jij al tegen de grond van zatheid!

RIK- (Nogal ironisch) Aan jezelf ken je de hele wereld!

ELS- (Vriendelijk) Familiebezoek, Rik?

VALERIE- (Onbeheerst) Bemoei je met je eigen zaken, madam!

ELS- (Wat beledigd) Excuseer.

PATRICK- (Zoekt vlug een wat neutraler onderwerp) Jij bent taart aan het eten, vader?

(Meteen neemt Rik zijn bordje met taart. Hij begint smakelijk te eten.)

RIK- Hier had ik nu eens echt trek in!

VALERIE- (Wat verontwaardigd) En thuis heb jij nooit een taart willen bezien!

RIK- (Vol overtuiging) Dat was bijlange geen taart lijk deze!

VALERIE- (Streng) Zorg maar, dat jij je niet bemorst!

RIK- (Wat geamuseerd) Een beetje smodderen kan geen kwaad, al is het natuurlijk zonde voor die lekkere taart!... Jullie hebben niet gedacht aan een laat verjaardagscadeau?

PATRICK- Wij hadden geen tijd, vader.

VALERIE- (Lastig) Wij hadden andere zaken aan ons hoofd!

RIK- (Blijkbaar onschuldig) Ja, en in dat hoofd van jou is er al niet te veel plaats!

VALERIE- (Erg opgewonden) Hoor jij dat, Patrick?

PATRICK- (Wat verveeld) Jij kent vader toch!

VALERIE- (Verontwaardigd) Awel, merci!

RIK- (Vol belangstelling) Waarvan is deze taart gemaakt?

ELS- (Vriendelijk) Dat moet je mijn man vragen.

IVONNE- (Vriendelijk) Smaakt ze, Rik?

RIK- (Enthousiast) Zie jij dat niet?

DIRK- (Geamuseerd) Uiteraard ga ik mijn geheimen niet helemaal prijsgeven. Maar het is een nogal oud recept op basis van amandeldeeg, chocolade, sterke koffie en cognac. Ik heb het nog van mijn moeder.

RIK- (Enthousiast) Cognac?

DIRK- Toch wel enkele soeplepels.

RIK- (Geamuseerd) Per stuk, of per taart?

DIRK- (Geamuseerd) Per taart natuurlijk!

RIK- (Vol overtuiging) Dit is nogal wat anders, dan die flauwe taarten van bakpoeder, fluitjesmelk, eieren en wat margarine! (Enthousiast) Ganse soeplepels cognac, verdomme! Heb jij mij nog zo'n stuk? 't Mag iets groter zijn dan het vorige!

IVONNE- (Enthousiast) Ik had je nog voorspeld, dat jij ging bij vragen!

(Meteen gaat Els Rik bedienen.)

VALERIE- (Erg geprikkeld) Er is nu geen tijd om te eten! Wij

zijn voor wat anders naar hier gekomen! Vertel eens, Patrick!

PATRICK- (Onwennig) Dat kunnen wij hier toch niet, (Vlaamse uitspraak) Valerie!

VALERIE- (Verbetert meteen, Franse uitspraak) "Valerie!"

PATRICK- (Onwennig) Toch niet waar andere mensen bij zijn!

VALERIE- (Resoluut) Wij moeten met jou naar de directrice!

RIK- (Achterdochtig) Waarvoor?

(Valerie doet teken, dat Patrick moet antwoorden.)

PATRICK- (Wat onwennig) Dat willen wij eerst even met jou bespreken onder zes ogen.

RIK- (Onschuldig) Welke zes?

VALERIE- (Opgewonden) Doe niet onnozel!

RIK- (Op de taart duidend) Nu je 't weet, proef je die cognac nog beter! Echt om duimen en vingers af te likken!

PATRICK- Kan jij dadelijk even met ons mee?

RIK- (Enthousiast) Zijn jullie van plan, mij mee naar huis te nemen?

PATRICK- Naar je kamer... voor een gesprek.

RIK- (Achterdochtig) Jullie willen weer een en ander gaan konkelfoezen?

VALERIE- (Opgewonden) Er valt niets te konkelfoezen! Maar jij trekt je van niets nog wat aan! Wij moeten jouw zaken wel behartigen!

RIK- (Erg achterdochtig) Het gaat weer over mijn huis?

VALERIE- En over je geld! Patrick en ik zijn bij de notaris geweest!

RIK- (Erg benieuwd) Waarvoor?

VALERIE- (Wat opgewonden) Dat legt Patrick je wel uit, voor jij samen met ons op het bureau van de directrice de notariële akten gaat tekenen!

RIK- (Resoluut) Hier wordt niks getekend!

VALERIE- (Erg opgewonden) Jij weet nog niet eens, waarover het gaat!

RIK- (Nogal ironisch) Ik denk niet, dat jullie van plan zijn mij iets cadeau te doen!

VALERIE- (Opgewonden) Vrees jij misschien, dat wij jou in de doekjes gaan doen?

RIK- (Gewoon) Dat zou mij niks verwonderen! Het zou ten andere niet de eerste keer zijn. Kijk maar eens, wat er achter mijn rug met mijn huis is gebeurd!

VALERIE- (Opgewonden) Dat wordt allemaal wettelijk geregeld! Maar niet waar er vreemden op zitten te luisteren!

RIK- Wat ik te zeggen heb, mag iedereen horen!

VALERIE- (Opgewonden) Wat wij te zeggen hebben niet! Patrick, doe je mond eens open!

PATRICK- (Erg geprikkeld) Vader, wees nu eens redelijk...!

RIK- (Onderbreekt hem meteen) Wees jij eens redelijk! Wie probeert er nog, zijn eigen vader te bedotten?

VALERIE- (Kwaad) Doen wij dat?

RIK- (Vol overtuiging) Dat is wel jullie bedoeling!

IVONNE- (Goed bedoeld) Ga met je kinderen mee, Rik. En praat die zaak samen rustig uit op je kamer. Wij hebben hiermee niks te maken.

VALERIE- (Schamper) Als jij dat maar weet!

(Meteen neemt Valerie Rik nogal ruw het bordje met taart uit de hand. Zij smakt het op tafel vlak naast de taart.)

VALERIE- (Schamper) Als vader wat nodig heeft, bezorgen wij hem dit wel!

ELS- (Wat beledigd) Wij meenden al eens iets goeds te doen!

(Scherp beziet Valerie Els en daarna Dirk. Nu herkent zij hen blijkbaar.)

VALERIE- (Verontwaardigd) 't Is niet waar! Patrick, herken jij dat stel?

PATRICK- (Onwennig) Ik weet niet.

VALERIE- (Verontwaardigd) Dat zijn toch die twee van de "Saint-Hubert"!

ELS- Ja, mevrouw. Wij zijn de uitbaters van restaurant "Sint-Hubertus".

VALERIE- (Erg minachtend) Restaurant!

DIRK- (Wat beledigd) Het is misschien iets minder chic dan de "Belle Epoque", maar wij doen evenzeer ons best.

RIK- (Treiterig) Jullie hebben allebei evenveel sterren!
(Met de vingers maakt Rik twee nullen in de lucht.)

VALERIE- (Nogal gebeten) Wij hoeven geen sterren! Aan die omkoperij doen wij niet mee!

RIK- (Treiterig) Daarom was die taart zo lekker? Omdat ze van "Sint-Hubertus" kwam!

VALERIE- (Schamper) "Saint-Hubert!" Dan kan je al bijna evengoed in een Quick of in een Mc Donald's gaan eten!
(Erg op de tenen getrapt, begint Els meteen de tafel af te ruimen.)

ELS- (Opgewonden) Ik ben niet van plan, mij hier door deze "madam" te laten beledigen, Dirk!

DIRK- Iedereen kent haar toch!

ELS- Dat is nog geen reden! Dit park is groot genoeg! Wij vinden elders wel een plaatsje, waar wij rustig wat kunnen picknicken zonder te worden beledigd!

IVONNE- (Sussend) Blijf hier, Els!

ELS- (Koppig) Ik heb ook mijn fierheid, moeder! (Resoluut) Kom, wij zijn hier weg!

(Meteen is Els vertrokken met de picknickmand. Dirk doet teken, dat hij het ook niet kan helpen. Met Ivonne in de rolstoel volgt hij Els.)

RIK- (Lastig) Heb jij nu, wat jij hebben moet?

VALERIE- Ik dacht, dat dit hier een instelling was voor gegoede burgers?

RIK- (Nogal ironisch) Hoe zou "ik" hier dan zijn binnenge-raakt?

VALERIE- (Opgewonden) Door "ons" natuurlijk! Maar hiervoor ontvangen wij maar weinig dank!

RIK- (Treiterig) En toch was hun taart beter dan die van de "Belle Epoque"!

VALERIE- (Razend) Ga een ander hemd aantrekken!

ZESDE TAFEREEL

- RIK- Als ik hier zo tussen die bomen en struiken door naar ons bejaardentehuis kijk, weet jij waaraan ik dan terugdenk?
- IVONNE- Hoe kan ik dat weten?
- (Rik wijst richting tehuis.)
- RIK- Dat gezicht, zegt jou dat niks?
- IVONNE- Ik snap niet, waar jij naartoe wil.
- RIK- Die kastelenwandeling, die wij ooit samen hebben gemaakt!
- IVONNE- Kastelenwandeling? Wij?
- RIK- (Verduidelijkt) Met een hele groep, onder de leiding van een gids! Aan de koffietafel van een begrafenis hadden wij dit afgesproken. Wij zijn er toen samen naartoe gegaan!
- IVONNE- Na een begrafenis?
- RIK- Niet diezelfde dag natuurlijk, maar enkele dagen later. Wij kenden mekaar toen nog maar sinds kort.
- IVONNE- Was dat, toen het zo regende?
- RIK- Inderdaad! Wij hadden al drie kastelen achter de rug, wij waren aan het laatste toe!
- IVONNE- Het kasteel van "Loye" met zijn vele vijvers en bossen!
- RIK- (Geamuseerd) In die bossen zijn wij toen met zijn tweeën een eind achterop geraakt!
- IVONNE- Met opzet!
- RIK- (Geamuseerd) Dat weet ik niet meer zo precies.
- IVONNE- Ik nog wel! In die tijd had jij het niet gemakkelijk, om je handen thuis te houden!
- RIK- (Geamuseerd) Echt waar?
- IVONNE- Jij bleef opzettelijk met mij achter, om vrij spel te hebben!
- RIK- (Geamuseerd) Als mijn handen al eens "uitschoven", dan was dit om jou een plezier te doen. Ik wist, dat jij d'rop zat te wachten!
- IVONNE- (Geamuseerd protesterend) Da's niet waar!

- RIK- (Geamuseerd) Heb jij je ooit verzet?
- IVONNE- (Geamuseerd protesterend) Dat kon ik moeilijk gaan doen! Anders had het al kunnen af geraken, voor er tussen ons iets was begonnen!
- RIK- (Geamuseerd) Met die binnenweg te nemen ter wille van de hevige regen, zijn wij toen in die bossen verdwaald.
- IVONNE- (Wat achterdochtig) Nadien heb ik vaak gedacht, dat jij ook dat met opzet had gedaan!
- RIK- (Geamuseerd) Verdwalen, met zo'n onweer?
- IVONNE- (Nogal zelfzeker) In die tijd was jij d'r nogal op uit, om van iedere situatie te profiteren!
- RIK- (Geamuseerd) Dat herinner ik mij niet meer.
- IVONNE- (Veelbetekenend) Ik nog wel!
- RIK- Wij waren toen nat tot op ons hemd! Wij zijn toen dat kapelleke binnengevlucht!
- IVONNE Dat herinner ik mij nog! Jij wou meteen al onze kleren daar op dat hek te drogen hangen!
- RIK- (Geamuseerd) Gedienstig ben ik al mijn leven geweest!
- IVONNE- 't Was nota bene het kapelleke van "De Onbevleete Ontvangenis"! Als ik jou had laten begaan, zou Onze-Lieve-Vrouwke nogal ogen hebben getrokken!
- RIK- (Geamuseerd) Toch ben jij daar uiteindelijk op mijn schoot terechtgekomen!
- IVONNE- (Zich verdedigend) Omdat jij per se wou voelen, of ik overal zo nat was!
- RIK- (Geamuseerd) Jij weet dat nog goed!
- IVONNE- Natuurlijk! Het was de allereerste keer, dat er een jongen met zijn handen aan mijn naakte lijf zat!
- RIK- Die avond wou het maar niet ophouden met regenen!
- IVONNE- (Protesterend) Zo erg regende het niet! Maar jij wou mij per se daar houden!
- RIK- (Geamuseerd) Jij bent toch nog thuis geraakt?
- IVONNE- Ja, maar heel erg laat! Ik heb het toen ferm naar mijn voeten gekregen. Mijn vader was niet meer om aan te spreken!
- RIK- (Wat geamuseerd) Dat is hij nooit geweest!

- IVONNE- (Wat protesterend) Omdat jij het er altijd naar maakte!
- RIK- Had jij van dat wandelen toen geen blaren onder je voeten?
- IVONNE- Dat was op een andere keer! Bij onze allereerste ontmoeting! Die bedevaart te voet naar Scherpenheuvel!
- RIK- Och ja, met de Katholieke Arbeidersjeugd! (Geamuseerd) Wij hadden toen nog speciaal toelating moeten vragen aan onze eerwaarde deken, om gemengd te mogen gaan.
- IVONNE- (Geamuseerd) Hij heeft ons toen nog die seminarist meegestuurd, om toezicht te houden onderweg!
- RIK- Dat was me een zuurpruim en een pezewever!
- IVONNE- (Geamuseerd) Hij droeg nog een lange, zwarte toog!
- RIK- Van thuis tot Scherpenheuvel hebben wij niks anders mogen doen, dan luidop bidden! De ene paternoster na de andere!
- IVONNE- Als hij iemand hoorde lachen of babbelen, schoot hij er meteen naartoe!
- RIK- In Scherpenheuvel trok hij met ons van de mis naar de kruisweg en het plechtige lof!
- IVONNE- Wij mochten niet eens picknicken in het gras!
- RIK- Hij trok met ons naar zo'n vervallen parochielokaal! Twee oude nonnen schonken er niks anders dan wat slappe koffie!
- IVONNE- De jongens en de meisjes moesten aan aparte tafels!
- RIK- Op de terugweg hoopten wij, dat het er wat plezanter aan toe zou gaan. Maar opnieuw begon die kwezelaar van een seminarist luidop te bidden!
- IVONNE- (Geamuseerd) Gelukkig is het toen beginnen te regenen!
- RIK- (Geamuseerd) Zeg maar "te gieten"!
- IVONNE- (Geamuseerd) In ieder geval een welgekomen tussenkomst van Onze-Lieve-Heer!
- RIK- (Geamuseerd) Ja, die had compassie met ons!
- IVONNE- (Geamuseerd) Die seminarist probeerde nog, ons allemaal bijeen te houden!
- RIK- (Geamuseerd) Maar toen hebben wij hem ferm liggen ge-

had! In minder dan geen tijd vielen wij in groepjes uit elkaar! Wij twee waren samen! Van de anderen hebben wij niemand meer teruggezien!

IVONNE- Omdat jij niet mee wou gaan zoeken!

RIK- (Geamuseerd) Waarom zou ik? Ik had, wie ik hebben wou!

IVONNE- (Geamuseerd) Onze seminarist heeft waarschijnlijk alleen moeten verder bidden!

RIK- (Geamuseerd) Voor droger weer! (Plots) Hoe kwam dat feitelijk, dat wij ineens nog alleen waren onder ons getweeën?

IVONNE- (Veelbetekenend) Natuurlijk was dit jouw werk!

RIK- Wij kenden mekaar toen toch nog niet!

IVONNE- (Veelbetekenend) Van thuis tot Scherpenheuvel en terug heb jij niks anders gedaan, dan achter mijn hielen aan lopen!

RIK- (Wat geamuseerd) Dat zal jij nu nog weten!

IVONNE- Natuurlijk weet ik dit nog! Ik was daar erg lastig van! Die dag had ik een andere jongen op het oog!

RIK- (Geamuseerd) Maar uiteindelijk koos jij voor mij?

IVONNE- Er viel niks te kiezen! Jij bleef maar achter mij aan lopen! En die ik heel de tijd op het oog had, was er intussen met mijn beste vriendin vandoor!

RIK- Omdat jij met die blaren onder je voeten zat, zijn wij gaan schuilen in die schob in de wei!

IVONNE- Jij hebt toen mijn blaren, doorgeprikt!

RIK- (Verbeterd) Verzorgd! Blaren mag je nooit doorprieken!

IVONNE- (Geamuseerd) In ieder geval heb jij daar de hele tijd met mijn voeten zitten spelen!

RIK- (Geamuseerd) Gelukkig maar! Die kans heb ik nadien nooit meer gehad!

IVONNE- (Geamuseerd) Jij hebt mij toen nog een van je boterhammen met spek en eieren gegeven. Die van mij waren al op van 's middags!

RIK- (Geamuseerd) Eerst wou jij hem niet aannemen!

IVONNE- Ik mocht toch jouw eten niet uit je mond kijken!

- RIK- Maar toen heb ik gedreigd, hem op te voeren aan die ezel die daar ook stond te schuilen. Toen was jij wel rap!
- IVONNE- (Plagerig) Ik werd bang... tussen die twee ezels.
(Met enige beschuldiging) Wij hebben toen nog een afspraak gemaakt voor de zondag nadien!
- RIK- ... Dat klopt!
- IVONNE- (Beschuldigend) Wij zouden samen naar de kermis gaan! Wij zouden mekaar ontmoeten met de fiets voor het kapelleke van Onze-Lieve-Vrouwke van Zeven Weeën!
- RIK- (Probeert zich op een grappige manier uit de slag te trekken) In kapellekes ben ik altijd geïnteresseerd geweest!
- IVONNE- (Beschuldigend) Blijkbaar meer dan in mij, want jij liet mij daar alleen staan!
- RIK- (Protesterend) Het regende die dag!
- IVONNE- (Beschuldigend) Voor mij regende het even fel! Ik stond daar doornat, maar jij was nergens te bespeuren! Na de zoveelste regenbui en een hele resem vloeken ben ik maar naar huis teruggekeerd! Ik heb toen plechtig gezworen, jou nooit meer te bezien!
- RIK- 's Avonds toen het droog was, ben ik je nog gaan zoeken op de kermis!
- IVONNE- (Wat opgewonden) Toen ik verkleumd van de kou lag te rillen in mijn bed!
- RIK- Dat kon ik niet weten!
- IVONNE- Is het nooit in jou opgekomen, dat ik daar toen op de afspraak kon zijn, wachtend op jou in de regen?
- RIK- Ik dacht niet, dat jij zo dom zou zijn.
- IVONNE- (Niet kwaad) Merci!
- RIK- (Geamuseerd) Waar ik met jou afsprak, regende het! Dat kan ik toch niet helpen!
- IVONNE- (Wat ironisch) Neen! Maar je had wel op de afspraak kunnen zijn! Er bestaat ook nog zoiets als regenjassen en paraplu's!
- RIK- (Ietwat grootsprekerig) Achteraf ben ik er wel altijd geweest!
- IVONNE- (Gelooft het niet) Wanneer?
- RIK- Onder andere die keer, dat jouw vader ons betrapte op

zijn hooischelf!

IVONNE- (Wat ironisch) Die keer was jij beter thuisgebleven!

RIK- (Geamuseerd) Bij jou is het ook nooit goed!

IVONNE- Die dag had het ook beter geregend! Dan was mijn vader mij waarschijnlijk niet komen zoeken!

RIK- (Geamuseerd) En dan hadden wij daar nu nog altijd liggen vrijen!

IVONNE- (Geamuseerd) Na meer dan vijftig jaar?

RIK- (Grootsprakerig) Jij denkt toch niet, dat ik met zoiets van ophouden weet?... Heb jij... toen het uit was tussen ons, nooit meer aan mij gedacht?

IVONNE- Waarom zou ik? Geen jaar later was jij al getrouwd met een andere?

RIK- Omdat ik jou nergens meer te zien kreeg!

IVONNE- Ik jou ook niet! En toch ging ik niet op zoek naar iemand anders!

RIK- Was jij mij helemaal vergeten, toen jij mij hier terugzag?

IVONNE- Ik had mijn man en mijn kinderen. En jij hebt je nooit meer laten zien!

RIK- Ik heb nog vaak aan jou teruggedacht!

IVONNE- Als er thuis een haar in de boter was?

RIK- Ook op andere momenten! Iemand waarmee je "intiem" bent geweest, vergeet je nooit meer!

IVONNE- (Niet kwaad bedoeld) Waarom maakte jij je dan meteen uit de voeten, toen jij mij hier de eerste dag herkende?

RIK- Ik maakte mij niet uit de voeten.

IVONNE- Jij stapte meteen op, zonder mij nog een blik te gunnen. Na meer dan vijftig jaar had jij die breuk blijkbaar nog altijd niet verteerd!

RIK- Ik was te zeer verrast, jou hier aan te treffen. Geen minuut later had ik al spijt van mijn reactie.

IVONNE- Toch heb "ik" het contact moeten herstellen!

RIK- (Lichtjes gegeneerd) Mannen zijn daarvoor te trots. Nu ben ik blij, dat wij mekaar hebben teruggevonden.

IVONNE- Wij hebben nu ons babbelkje.

RIK- Dat niet alleen!

IVONNE- ... Jij bedoelt?

RIK- Wij voelen ons hier allebei erg alleen. Als je dan iemand hebt, bij wie je terecht kan...

IVONNE- (Ietwat plagerig) Onze Rik wordt precies wat sentimenteel?

RIK- (Eerlijk) Zonder jou had ik het hier nooit zolang uitgehouden!

IVONNE- (Lichtjes plagerig) Dan had jij - lijk vroeger - weer wel iemand anders gevonden.

RIK- (Vol overtuiging) Neen!

(Even bezien zij mekaar zwijgend.)

RIK- ... Geloof jij, dat twee mensen voor mekaar voorbestemd kunnen zijn?

IVONNE- Vijftig jaar geleden misschien wel.

RIK- Nu niet meer?

IVONNE- (Vriendelijk) Nu ben ik te oud geworden voor sprookjes.

RIK- Ik geloof er nog altijd in!

(Weer bezien zij mekaar zwijgend.)

IVONNE- Wij zijn nu zeventig, onze tijd is voorbij.

RIK- Tegenwoordig sterf je niet meer voor je negentigste! Wij hebben nog jaren voor ons!

IVONNE- Misschien.

RIK- Ik ben niet van plan, die hier te verknoeien.

IVONNE- (Ongelovig) Waar zou je nog naartoe gaan?

RIK- Hierover ben ik ernstig aan het nadenken.

IVONNE- Voor nog een nieuwe relatie ben je te oud geworden.

RIK- (Betwijfelt dit duidelijk) Denk jij?

IVONNE- (Overtuigd) Ik in ieder geval!

RIK- Jij geeft het al op?

IVONNE- (Op haar rolstoel duidend) Zie jij niet, hoe ik er hier bij zit? Neen, neen, dromen is iets voor jonge mensen.

(Net op dit ogenblik verschijnen Tine en Stan.)

IVONNE- (Opgewekt) Als je van de duivel spreekt...!

TINE- (Vriendelijk) Dag, opa!

IVONNE- (Opgewekt) Onze Stan heeft schoon volk bij!

RIK- (Wat aanstellerig) Familie van mij!

STAN- (Vriendelijk) Wij waren beiden van plan, naar hier te komen. Wij dachten: "Dat kan evengoed met één wagen!"

RIK- (Plagerig) Ja, voor het milieu is dit veel minder verontreinigend!

IVONNE- (Geamuseerd) En als jullie de kosten delen, komt dit jullie beiden veel voordeliger uit!

STAN- (Geamuseerd naar Tine glimlachend) Zover hadden wij nog niet nagedacht!

IVONNE- Jullie lopen er allebei zo mooi bij!

TINE- 't Is zomer... En wij zijn eerst samen nog ergens naartoe geweest.

IVONNE- (Glimlachend) Jullie maken ons nieuwsgierig!

RIK- (Benieuwd) Wie A zegt, moet ook B zeggen!

STAN- Wij zijn eerst langs een reisbureau geweest.

IVONNE- (Benieuwd) Jullie gaan op reis?

STAN- Ja. Naar Almeria in Spanje!

IVONNE- Zover ben ik nooit geraakt. Dat reizen bestond nog niet in onze tijd.

RIK- (Tot Tine) Ga jij ook op reis?

TINE- Ja.

RIK- (Blijkbaar onschuldig) Waar ga jij naartoe?

TINE- Ook naar Almeria natuurlijk!

RIK- (Blijkbaar onschuldig) Da's ook toeval!

IVONNE- (Geamuseerd) Jullie reizen misschien samen?

STAN- (Geamuseerd) Hoe kan je het raden?

RIK- Jullie reizen met het vliegtuig?

TINE- (Geamuseerd) Wij kunnen dit moeilijk met de fiets doen, opa.

RIK- (Geamuseerd) Is er in dat vliegtuig nog plaats voor Ivonne en mij?

STAN- (Geamuseerd) Wij kunnen eens informeren.

IVONNE- (Geamuseerd) Zestigplussers reizen waarschijnlijk veel goedkoper?

RIK- (Geamuseerd) In Spanje trekken wij wel onze plan, hè Ivonne!

IVONNE- (Geamuseerd) Rik zal daar mijn karreke wel stoten!

(Gerty verschijnt met de koffie.)

GERTY- De koffie!... Het gaat er hier plezant aan toe!

IVONNE- In gezelschap van jonge mensen voelen wij ons nog goed, hè Rik!

RIK- (Geamuseerd) Ik ben al mijn leven voor de jonge vrouwen geweest!

GERTY- (Tot Stan en Tine) Ook voor jullie heb ik een kopje meegebracht.

IVONNE- Hoe wist jij, dat zij hier waren?

GERTY- (Geamuseerd) Ik heb die twee zien arriveren op de parking. Toen ik zag wat zij daar onder hun beidjes bezig waren in de wagen, dacht ik: "Het kan niet anders, of die moeten daar dorst van krijgen! Lijk die twee hun mond gebruiken!"

ZEVENDE TAFEREEL

(Rik zit op de rustbank. Ivonne heeft het bezoek van Els en Dirk. Het gaat er gemoedelijk aan toe.)

ELS- Ja, de laatste tijd hebben wij het ontzettend druk in ons restaurant. De gemeente heeft een wandel- en fietsroute aangelegd in de vallei van de Zwarte Beek. Die passeert thuis vlak voor de deur. De toeristen en de gepensioneerden stromen ernaartoe.

DIRK- De gemeente heeft ons gevraagd, hun initiatief wat te helpen sponsoren. Dit hebben wij met alle plezier gedaan!

ELS- Nu plukken wij er de vruchten van! Door de week kan je thuis niet meer binnenkomen, of er zitten ten minste 20 tot 25 klanten.

DIRK- En iedere zondag is het de hele dag door volle bak!

ELS- Wij hebben twee man personeel bij aangeworven!

RIK- (Wat geamuseerd) Kunnen jullie Ivonne en mij daar niet gebruiken?

ELS- (Geamuseerd) Dat zal niet gemakkelijk gaan met mijn karreke!

RIK- (Geamuseerd) Wij hangen er een remorque achter! De klanten moeten hun gebruikte borden en glazen daar maar zelf opzetten! Voor mij is dat werk geen probleem, ik ben gewoon de soep rond te brengen!

DIRK- In het restaurant zelf hebben wij geen enkel probleem. Maar bijblijven in de keuken, is een andere zaak.

RIK- (Geamuseerd) Desnoods kook ik de soep! Thuis vroeger heb ik onze Frieda daar dikwijls genoeg bij geholpen. Zij kookte, en "ik" proefde!

IVONNE- Het werken gaan wij maar overlaten aan de jonge mensen, Rik.

RIK- Ik voel mij nog altijd capabel, om te werken! Ik wil nog lang niet onderdoen voor die jonge gastjes!

(Valerie en Patrick verschijnen. Vooral het gezicht van Valerie voerspelt onweer.)

VALERIE- (Els en Dirk scherp bekijkend) Hier hebben we ze!

RIK- (Wat geamuseerd tot Dirk) Als ik jou was, zou ik maar rap zijn om Ivonne en mij aan te werven! (Op Valerie en Patrick duidend) Anders is de concurrentie jullie

voor!

IVONNE- (Vriendelijk tot Valerie en Patrick) Jullie komen vader nog eens een bezoekje brengen?

VALERIE- (Opgewonden op Els en Dirk duidend) Wij komen voor die twee daar! (Schamper) Jullie weten waarschijnlijk niet, wat er aan de hand is?

ELS- Niet het minste idee!

VALERIE- (Opgewonden) Hoor jij dit, Patrick? "Madam" daar heeft niet het minste idee!

PATRICK- (Verduidelijkt) Wij hebben een ansichtkaartje ontvangen uit Spanje.

DIRK- (Vriendelijk) Interessant!

VALERIE- (Opgewonden) O ja?

PATRICK- Ongetwijfeld hebben jullie er ook een ontvangen.

ELS- (Nog steeds niet begrijpend) Een ansichtkaartje uit Spanje?

VALERIE- (Erg opgewonden) Doe niet zo onnozel! Uit Almeria!

ELS- (Onschuldig) Onze Stan is daar met vakantie.

VALERIE- (Veelbetekenend) Dat hebben wij vernomen! Hij zit daar met onze dochter!

ELS- (Wat verrast) Het meisje, dat wij hier af en toe te zien hebben gekregen? Hoe heette ze ook weer?

PATRICK- Tine!

VALERIE- (Schamper) Zij weten het maar al te goed!

ELS- (Wat ongelovig) Zijn jullie wel zeker, dat die twee daar samen zijn?

DIRK- Dit is het eerste, wat wij hiervan horen!

VALERIE- (Opgewonden) Jullie gaan ons ook nog beliegen?

DIRK- (Eerlijk) Onze Stan is thuis alleen vertrokken. Over enig gezelschap heeft hij ons niks verteld!

VALERIE- (Schamper) En hij heeft jullie nog geen ansichtkaartje gestuurd?

DIRK- (Eerlijk) Wij weten van niks!

VALERIE- (Opgewonden) Stan Palmers, dat is toch jullie zoon?

DIRK- Inderdaad.

VALERIE- (Opgewonden) Zijn handtekening staat mee op het kaartje van onze dochter!

ELS- Dan zijn zij mekaar daar toevallig tegengekomen.

VALERIE- (Schamper) Geloof jij dat zelf?

DIRK- (Eerlijk) Onze Stan heeft nooit geheimen voor ons.

VALERIE- (Schamper) Deze keer dan wel! (Opgewonden) Onze Tine is nog geen achttien jaar!

PATRICK- (Onderbreekt) Toch bijna.

VALERIE- (Erg opgewonden) Moei je er niet mee, Patrick! Zij is nog geen achttien. Haar van huis weghalen, weten jullie wat dit betekent? (Nadrukkelijk) Ontvoering van een minderjarige! Mijn man en ik gaan klacht neerleggen bij de politie!

DIRK- Heeft jullie dochter thuis niet verteld, dat zij met vakantie vertrok in Spanje?

VALERIE- (Opgewonden) Niet met alle details!

DIRK- Maar zij heeft jullie vooraf ingelicht! Ik denk niet, dat die "ontvoering" dan nog veel indruk gaat maken op de politie.

VALERIE- (Verontwaardigd) Jullie keuren de handelwijze van die zoon van jullie nog goed?

ELS- Hij is 21 jaar, wij kunnen hem nog moeilijk controleren. Al hadden wij natuurlijk liever gehad, dat hij ons vooraf alles openhartig had verteld.

VALERIE- (Opgewonden) Het interesseert jullie niet, wat er op dit ogenblik ginds met onze dochter aan het gebeuren is?

DIRK- (Nuchter) Hetzelfde als met onze zoon zeker?

VALERIE- (Erg opgewonden) Als er iets van komt, zitten "wij" met de gebakken peren!

RIK- (Wat geamuseerd) Zo lomp zijn ze tegenwoordig niet meer! En zeker onze Tine niet!

VALERIE- (Erg opgewonden) Wie heeft er jou iets gevraagd?

RIK- Ik mag toch zeggen, dat ze tegenwoordig slimmer zijn dan wij vroeger. (Herpakt zich) Allee, slimmer dan jij dat weet ik niet. Maar in ieder geval wel slimmer dan wij indertijd, hè Ivonne!

- ELS- Onze zoon en jullie dochter kennen mekaar nog maar oppervlakkig. Waarom zouden zij dan al meteen...?
- VALERIE- (Erg opgewonden) Om van onze dochter te profiteren, kent hij haar best nog niet al te goed!
- IVONNE- Jullie Tine is een heel verstandig kind. Zij weet wel, wat kan en nog niet kan.
- VALERIE- (Opgewonden) Jouw kleinzoon is een doortrapte deugniet, die maar al te best weet waarmee hij bezig is!
- ELS- (Opgewonden) Let op je woorden, "madam"! Jij hebt het over "mijn" zoon!
- VALERIE- (Nogal venijnig) Hij heeft de aard naar geen vreemden!
- ELS- (Erg gebeten) Kan het iets duidelijker?
- VALERIE- (Venijnig) Destijds heb jij dezelfde methode toegepast, om bazin te worden van de "Saint-Hubert"!
- PATRICK- (Erg verveeld met de situatie) Valerie, hou je mond!
- VALERIE- (Venijnig) Zij wist, dat de kok op het punt stond het restaurant over te nemen van zijn patroon! Daarom heeft zij hem in haar netten gestrikt!
- ELS- (Woedend) Stuk venijn!
- DIRK- (Ook duidelijk op de tenen getrapt) "Ik" heb "haar" ten huwelijk gevraagd, madam! Niet andersom!
- VALERIE- (Venijnig) Zij heeft je erin geluisd!
- ELS- (Erg opgewonden) "Jij" bent met de chef-kok van je ouders getrouwd, om zelf met zo weinig mogelijk kosten de "Belle Epoque" verder te kunnen runnen! "Jij" trouwde uit berekening, niet omdat jij van hem hield!
- VALERIE- (Erg opgewonden) Dat zijn leugens!
- PATRICK- (Gegeneerd) Alsjeblieft, Valerie!
- VALERIE- (Erg opgewonden) Ben ik met jou getrouwd uit berekening?
- PATRICK- (Opgewonden) Dat weet ik niet!
- VALERIE- (Woedend) Wablief?!
- PATRICK- Ze kunnen ons niet weten hoever horen!
- VALERIE- (Erg opgewonden) Ze mogen ons horen... desnoods tot in Spanje!

- DIRK- Wat heeft dit alles te maken met het feit, dat jullie dochter en onze zoon "misschien" samen met vakantie zijn?
- VALERIE- (Opgewonden) Weet jij dat niet?
- DIRK- Ik zie niet het minste verband!
- VALERIE- (Opgewonden) Onze dochter neemt later de "Belle Epoque" over! Als jouw zoon erin slaagt onze dochter aan de haak te slaan, wordt hij - het onbenullige zoontje van een restaurantje van niet veel - de toekomstige patroon van de "Belle Epoque"! Daarom loopt hij achter onze dochter aan! Daarom! En om niets anders!
- ELS- (Op de tenen getrapt) Pardon, madam! Onze Stan is alles behalve geïnteresseerd in een restaurant! Onze Stan studeert voor burgerlijk ingenieur!
- VALERIE- (Opgewonden) Als hij erin slaagt de "Belle Epoque" over te nemen, verandert hij wel op slag van gedachte!
- ELS- Denk jij nu echt, dat dat restaurant van jullie zo iets bijzonders is?
- VALERIE- (Opgewonden) Het beste van uren uit de ronde!
- ELS- (Wat schamper) Wat de prijzen aangaat, overtreffen jullie inderdaad alles en iedereen! Maar wat het eten zelf betreft...!
- VALERIE- (Woedend) Hoe durft iemand van de "Saint-Hubert" over de kwaliteit van eten te spreken?!
- ELS- (Opgewonden) Jullie zijn jaloers, omdat er bij ons vijf keer zoveel volk over de vloer komt als bij jullie!
- VALERIE- (Schamper) Schooiers met modder aan hun botten, die komen voor een pannenkoek of een spiegelei!
- ELS- (Opgewonden) Mensen die honger hebben, en die onze keuken weten te waarderen!
- VALERIE- (Schamper) Jullie keuken!
- ELS- (Opgewonden) Ik wil onze wekelijkse omzet gerust met die van jullie vergelijken!
- VALERIE- (Schamper) Wij hadden het over kwaliteit!
- DIRK- (Wat opgewonden) Mensen, hou in godsnaam op! Wat gaan de anderen van ons denken?
- VALERIE- (Bitsig) Nooit zal jullie zoon patroon worden van de "Belle Epoque"!

RIK- (Rustig) Denk jij, dat onze Tine daar ooit bazin wordt?

VALERIE- (Vol overtuiging) Dat wordt zij!

RIK- Dan vrees ik, dat jij verkeerd denkt! Mij heeft zij verteld, dat zij na de vakantie naar de universiteit vertrekt. Wat zij daar gaat studeren, ben ik vergeten. Maar het had iets met het onderwijs te maken.

VALERIE- (Wat opgewonden) Dat heb ik haar allang uit het hoofd gepraat!

RIK- (Verbetert) Jij hebt het geprobeerd!

VALERIE- (Opgewonden) Nooit geeft onze familie de "Belle Epoque" uit handen!

DIRK- Jij gaat je verzetten tegen de toekomstdroom van jouw dochter?

VALERIE- (Resoluut) Als zij meent domheden te moeten begaan, belet ik haar dit! Ook wat die affaire met jouw zoon betreft!

(Gerty verschijnt.)

GERTY- Het gaat er hier nogal luidruchtig aan toe. Is er wat aan de hand?

VALERIE- (Wat bits) Bemoei je met je eigen zaken!

GERTY- Als er wat aan de hand is met Ivonne of Rik, zijn dit mijn zaken.

IVONNE- Met ons is er niks aan de hand, Gerty.

RIK- (Ietwat stokerig) Het gaat om Tine en Stan.

GERTY- (Geamuseerd) Onze verliefde tortelduifjes!

VALERIE- (Plots erg geïnteresseerd) Jij weet hier meer over?

GERTY- Natuurlijk! Zij zijn toch samen met vakantie in Spanje!

VALERIE- (Verontwaardigd) Jij wist hiervan?

GERTY- (Onschuldig) Ivonne en Rik toch ook!

VALERIE- (Verontwaardigd) Wablief? (Tot Rik) Jij wist hiervan?

RIK- Het zijn toch volwassen mensen! Als ik hun leeftijd nog had, zou ik ongetwijfeld hetzelfde doen!

GERTY- (Geamuseerd) Lijk die twee gek zijn op elkaar!

VALERIE- (Opgewonden) Wat weet jij hierover?

GERTY- (Geamuseerd) Iedere keer als je die twee hier bezig ziet in het park of in de wagen, krijg je toch zelf zin om eraan te beginnen!

VALERIE- (Erg opgewonden tot Rik) Wat gebeurt er hier allemaal achter mijn rug?

RIK- (Geamuseerd) Ik zou het niet kunnen zeggen! Om zelf ook geen goesting te krijgen, let ik daar zo weinig mogelijk op.

VALERIE- (Opgewonden tot Els) Welk is het vakantieadres van je zoon?

ELS- Dat weet ik niet.

VALERIE- (Opgewonden) Hoe dat weet jij niet?

DIRK- Jij kent toch evenmin het adres van jouw dochter!

VALERIE- (Opgewonden) Zij werd door jullie zoon meegelokt!

IVONNE- Zij hebben samen hun vakantie besproken.

VALERIE- (Verontwaardigd) Toch niet hier?

IVONNE- Op een reisbureau.

VALERIE- (Opgewonden) Welk?

IVONNE- Dat weet ik niet.

RIK- Jij had dit toch kunnen vragen, voor Tine vertrok. Maar toen interesseerde het je niet. Toen wist jij nog niet, dat zij reisde in gezelschap.

VALERIE- (Erg schamper) Wij zijn geen soepboeren, hè! Wij hebben een uitstekende zaak, die al onze tijd vraagt!

RIK- (Ietwat beschuldigend) Zelfs voor je enige dochter was er niet wat ruimte?

VALERIE- (Erg beschuldigend tot Rik) Jij hebt alle tijd! Waarom heb jij haar niet tegengehouden? (Resoluut) Patrick, wij rijden nu meteen naar de politie!

PATRICK- (Wat verontwaardigd) Waarvoor?

VALERIE- (Resoluut) Onze dochter moet terugkeren voor het te laat is!

PATRICK- (Opgewonden) Hoe zou jij haar terughalen?

VALERIE- (Opgewonden) De politie moet hiervoor zorgen! Waarvoor dient die anders?

RIK- Jij gaat je op het politiebureau toch niet belachelijk maken?

VALERIE- (Verbetert) Ik ga mijn dochter terughalen! (Tot Rik) Jij wist van haar dwaze plannen, jij had haar kunnen tegenhouden! Als haar iets is overkomen, ga jij er niet goed van zijn!

RIK- (Wat ironisch) Veel kan jij mij niet meer afnemen. Jij hebt mij al helemaal gepluimd!

VALERIE- (Woedend) Mijn dochter! Met zo'n armoedzaaier! Nooit!

(Woedend maakt Valerie zich uit de voeten.)

PATRICK- (Vlug) Valerie!?

(Moedeloos haalt Patrick de schouders op.)

PATRICK- (Wat schamper) De wereld wordt geregeerd door de mannen? (Weet wel beter) Ja watte!

(Patrick haast zich achter zijn vrouw aan.)

ACHTSTE TAFEREEL

- STAN- Waarom heb jij Rik en oma weggestuurd?
- TINE- Deed ik dat?
- STAN- Zo hebben wij het met zijn allen begrepen. Anders ging
 jouw opa geen wandeling maken met mijn oma, terwijl jij
 bij hem op bezoek bent.
- (Even aarzelt Tine.)
- STAN- Vertel mij, wat er aan de hand is.
- TINE- Ik mag niet naar de universiteit.
- STAN- Van wie?
- TINE- Van mijn moeder natuurlijk! Van wie anders?
- STAN- En de reden?
- TINE- Zij wil, dat ik een richting volg waar meer talen bij
 te pas komen. Bijvoorbeeld tolk.
- STAN- Wat is dat voor onzin? In zoiets ben jij toch niet ge-
 interesseerd!
- TINE- Natuurlijk niet! Ik heb haar wel door. Zij wil, dat ik
 later haar plaats overneem in het restaurant.
- STAN- (Wat achterdochtig) Is dat de ware reden?
- TINE- En dat ik voorgoed uit jouw buurt blijf natuurlijk! Dit
 laatste vooral!
- STAN- Toen jij haar vertelde dat jij naar opa ging, hoe rea-
 geerde zij toen?
- TINE- Ik heb het haar niet verteld. Zij denkt, dat ik nu op
 mijn kamer zit. Anders was er hier allang controle.
- STAN- Zij wil nog altijd niet, dat wij mekaar nog zien?
- TINE- Sedert onze thuiskomst van Spanje is zij nog geen haar
 veranderd.
- STAN- Wat ga jij nu doen, na de vakantie?
- TINE- Wat zou jij doen?
- STAN- Mij in ieder geval niets laten opdringen! Het gaat om
 jouw leven! Jij bent oud en verstandig genoeg, om zelf
 de juiste beslissingen te nemen!

TINE- Dat heb ik al gedaan!

STAN- En?

TINE- (Vastbesloten) Ik ga thuis weg!

STAN- (Verrast) Waar naartoe?

TINE- Kan jij dat niet raden... Ik ga met jou samenwonen!

STAN- (Geschrokken) Waar?

TINE- Dat zien wij nog wel! Als wij aan dezelfde universiteit studeren, is er toch geen probleem.

STAN- Ik heb al enkele jaren mijn kot! Het is eenpersoons!

TINE- Dat geraak je wel gemakkelijk kwijt aan iemand anders! Samen huren wij dan iets ruimers!

STAN- En jij denkt, dat jouw moeder ons daar met rust gaat laten?

TINE- Wij hoeven toch niet in dit land te blijven! Ook in het buitenland zijn er uitstekende universiteiten!

STAN- (Nogal ironisch) In Amerika?

TINE- (Vol overtuiging) Of in Engeland! Engels is voor geen van ons beiden een probleem.

STAN- Ik ben niet eens halverwege mijn studies! En nu ineens overschakelen naar een andere universiteit?

TINE- (Vol overtuiging) Voor een verstand als het jouwe, kan dit geen enkel probleem opleveren!

STAN- Die studieprogramma's zijn niet op mekaar afgestemd!

TINE- Jij zoekt uitvluchten, om niet op mijn voorstel te moeten ingaan!

STAN- Hierover gaat het niet! Jij weet toch, dat ik van je houd!

TINE- Bewijs het dan!

STAN- (Ietwat ironisch) Door een stommiteit te begaan?

TINE- Met mij gaan samenwonen, noem jij dus een stommiteit?

STAN- Wij kennen mekaar nog maar pas!

TINE- (Wat beschuldigend) In Almeria was dit toch geen probleem! Daar wou jij mij toch "helemaal" leren kennen!

STAN- Tineke, dat was ontspanning! Nu gaat het om iets gans

anders!

TINE- (Nogal beschuldigend) Jij meende het dus niet? In Almeria wou jij alleen maar wat van mij profiteren?

STAN- (Wat geraakt) Jij weet goed genoeg, dat dit niet het geval was!

TINE- (Wat beschuldigend) Hoeveel heb ik jou de laatste tijd nog gezien?

STAN- Wij moeten voorzichtig zijn voor je moeder!

TINE- Zij interesseert mij niet in het minst!

STAN- (Lichtjes opgewonden) Wij moeten zorgen, dat zij stilaan went aan dat tussen ons!

TINE- (Vol overtuiging) Dat zal zij nooit!

STAN- Wij kunnen toch proberen, een goede indruk op haar te maken!

TINE- (Koppig) Maak jij maar liever een goede indruk op mij!

STAN- Tineke, ik hou van jou! Maar wij moeten ons verstand gebruiken! Wij mogen geen ondoordachte dingen doen!

TINE- Je gebruikt beter je hart dan je verstand!

STAN- Dat doe ik toch!

TINE- Bewijs het dan!

STAN- (Wat ongelovig) Waar zouden wij nu gaan samenwonen?

TINE- (Koppig) Er is keuze te over!

STAN- En hoe zouden wij op dezelfde kamer studeren?

TINE- Wij hoeven toch niet de hele dag op mekaar zitten te kijken!

STAN- Ik zeg je, dat er in die omstandigheden van studeren niet veel in huis gaat komen! Het wordt één lange herhaling van Almeria, bijna de ganse dag samen in bed!

TINE- (Wat beschuldigend) Jij kiest dus de kant van mijn moeder? Jij stuurt mij naar die tolkenschool?

STAN- (Wat opgewonden) Dat doe ik niet! Ik wil alleen maar, dat wij geen onnodige problemen krijgen!

TINE- (Koppig) Ik blijf niet meer thuis wonen!

STAN- (Wat opgewonden) Ik kan jou niet opvangen!

TINE- (Ietwat dreigend) Jij weet, wat dit betekent?

STAN- Dat hoeft niet per se wat te betekenen!

TINE- (Wat beschuldigend) Jij gaat af en toe nog eens afkomen? Als jij bij mij nog eens aan de bak wil komen?

STAN- (Aandringend) Tineke, ik zie je graag!

TINE- Toon het dan!

STAN- (Vastbesloten) Niet op de manier, die jij van mij vraagt!

TINE- (Vastbesloten) Dan hoeft het voor mij niet meer! Ik ga wel alleen wonen!

STAN- (Ietwat opgewonden) Zelfs daarvan gaat jouw moeder mij de schuld geven!

TINE- Wees maar niet ongerust, ons gaat zij niet meer samen te zien krijgen.

STAN- (Ongerust) Wat ben jij van plan?

TINE- Ik sla mij er wel alleen doorheen. Ik wil, dat jij mij voortaan met rust laat!

(Stan wil Tine in zijn armen nemen.)

STAN- Tineke,...

TINE- (Neemt meteen afstand) Laat dat!

STAN- (Oprecht) Dit spijt mij zeer.

TINE- (Lastig) Mij nog meer!

(Rik verschijnt met Ivonne in haar rolstoel.)

RIK- (Wat geamuseerd) Amaai, zeg! Die stootkar van jou is zwaarder dan ik dacht!

IVONNE- (Wat plagerig) Het ligt toch niet aan jou, Rik?

RIK- (Wat pocherig) Al mijn leven heb ik met heel wat zwaardere dingen rondgereden!

IVONNE- (Protesterend) Toen was jij nog jong!

RIK- (Geamuseerd) En gemotoriseerd! Jij moet hierop ook een motorke laten monteren!

IVONNE- (Geamuseerd) Dat is geen avance! Ik heb geen rijbewijs!

RIK- (Geamuseerd) Ik speel wel voor privé-chauffeur! Die

met een heel dikke portemonnee lijkt jij rijden geen van allen zelf!

IVONNE- (Protesterend) Jouw pensioen is hoger dan het mijne!

RIK- (Geamuseerd) Als weduwe van een koster krijg jij nog iedere maand je part van het stoelkesgeld!

IVONNE- (Wat ironisch) Zo zijn de pastoors!

RIK- (Geamuseerd) En naar het schijnt, gebeurt dit helemaal in het zwart! (Tot Tine en Rik) Hoe zit het hier? Komt er wat schot in de zaak? (Geamuseerd) Hebben jullie ondertussen de batterijen al wat bijgeladen?

(Tine en Stan blijven even ernstig kijken.)

IVONNE- (Achterdochtig) Er is toch niks aan de hand?

STAN- Tine en ik waren nog niet uitgepraat, oma.

TINE- (Verbetert) Er viel niets meer te zeggen!

RIK- (Lichtjes geamuseerd) Ik kan niet meer volgen, mensen!

TINE- ... Het is uit tussen Stan en mij!

RIK- (Ongelovig) Wat is me dat voor flauwe kul?

TINE- 't Is echt waar!

RIK- (Ongelovig) Waarom?

(Tine zwijgt.)

STAN- ... Tine wou, dat zij en ik gingen samenwonen.

RIK- Wanneer?

STAN- Nu.

RIK- (Verwonderd) En jij wou dat niet?

STAN- Toch niet halsoverkop!

IVONNE- (Benieuwd) Tine moet hiervoor toch een reden hebben.

STAN- Ter wille van mij heeft zij thuis problemen. Dat kan ik toch niet helpen!

RIK- (Ongelovig) Uit elkaar gaan? Een koppel dat mekaar hier bijna heeft zitten opeten! Dat geloof ik nooit!

TINE- Met zoiets wachten wij best niet, tot het te laat is!

RIK- (Zoekt steun) Wat vind jij hiervan, Ivonne?

- IVONNE- (Eerlijk) Ik zou het echt jammer vinden.
- RIK- (Vol overtuiging) In hun plaats zou ik nog eens ferm nadenken! Iemand waarvan je echt hebt gehouden, vergeet je zomaar niet! Die vergeet je nooit meer!
- TINE- (Wat droef) Wat weet jij daarvan, opa?
- RIK- (Vol overtuiging) Daarvan zou jij verschieten, Tineke! Ik ben ook ooit zo jong geweest als jij nu. Als ik toen meisjes tegenkwam, was ik ook in mijn element! Ik heb toen ook van iemand gehouden! Op een dag heb ik mij moed ingedronken - (geamuseerd) iets te veel zelfs - en ik ben bij haar vader gaan aankloppen voor de hand van zijn dochter. Voor ik helemaal was uitgesproken, lag ik al met mijn klikken en klakken aan de deur! Wat dacht ik wel? Een nietsnut als ik met "zijn" dochter? Ik gaf het natuurlijk niet op, ik bleef zijn dochter nalopen! Tot hij mij op een dag samen met zijn dochter betrapte op zijn hooischelf! Van die dag af was ik voor hem, wat een rode lap is voor een stier! Als hij mij nog maar in de verte zag aankomen, pakte hij al naar zijn tweeloop! Voor het goed van zijn dochter - (geamuseerd) en ook voor mijn eigen veiligheid natuurlijk - hebben wij onze relatie moeten stopzetten. Mijn leven lang heb ik hier spijt van gehad!
- TINE- (Wat mistroostig) Heb jij nog van die pakkende verhalen, opa? Op mij hebben ze een averechts effect!
- RIK- Da's echt gebeurd, hè Ivonne?
- IVONNE- (Onschuldig) Hoe kan ik dat weten?
- TINE- Ik was er heilig van overtuigd, dat Stan van mij hield. Dat hij op slag met mij zou meegaan. Ik heb mijn koffers al gepakt. Ze staan vertrekkensklaar. Ik zal nu alleen mijn plan moeten trekken.
- STAN- (Bezorgd) Waar wil jij naartoe?
- TINE- (Rustig) Dat zijn nog alleen "mijn" zaken! Ik ga zo-ver mogelijk van hier, waar ik door niemand nog word gestoord.
- RIK- (Bezorgd) Tineke, dat kan toch niet!
- TINE- (Oprecht) Het spijt mij alleen maar voor jou, opa. Wij zullen mekaar nu lange tijd niet meer zien.
- RIK- (Bezorgd) Zoiets kan jij mij niet aandoen!
- TINE- Sorry, opa!
- RIK- (Bezorgd) Tineke?
- TINE- Ik ben voor de korte pijn, ik vertrek nu meteen.

RIK- (Bezorgd) Doe dit alsjeblieft niet!
(Tine geeft Rik een kus.)

TINE- (Tot Ivonne) Dag!
(Ontgoocheld kijkt zij nog heel even naar Stan.)

RIK- (Vlug) Denk er eerst nog eens goed over na, Tineke!

TINE- Dit heeft geen enkele zin meer, opa.

RIK- (Erg bezorgd) Wanneer zien wij je terug?
(Met wat gebogen hoofd en zonder nog een woord te zeggen, vertrekt Tine.)

STAN- (Erg bezorgd) Tine?
(Stan haast zich achter Tine aan.)

RIK- (Erg bezorgd) Dit kan toch niet!

IVONNE- (Troostend) Het komt wel weer in orde! Ik ken mijn kleinzoon.

RIK- (Veelbetekenend) Ik ken mijn kleindochter!

IVONNE- (Overtuigd) Binnen de kortste keren staan zij hier terug! Hand in hand!

RIK- Als onze Tine niet terugkomt, spring ik in die put!

IVONNE- Hou daar nu eens over op, Rik!

RIK- Zonder haar heb ik niks of niemand meer!

IVONNE- (Eerlijk) En mij dan?

RIK- Jij houdt mij hier alleen maar wat gezelschap, omdat jij op eigen benen niet meer weg kan!

IVONNE- Denk jij, dat dit de reden is?

RIK- Ik ben er zeker van!

IVONNE- (Gemeend) Zou het niet kunnen, dat ook ik jou nooit ben vergeten?
(Rik bezielt Ivonne nogal verwonderd.)

NEGENDE TAFEREEL

(Dirk en Els zijn op bezoek bij Ivonne. Rik zit wat afgezonderd.)

DIRK- Wij komen je uitnodigen voor de kermis, moeder!

IVONNE- Kermis? Wanneer?

DIRK- Volgende week dinsdag!

ELS- Zondag en maandag kunnen wij moeilijk kermis vieren, dan is het in ons restaurant volle bak van de vroege middag tot de late avond!

DIRK- Dinsdag is onze normale sluitingsdag. Die houden wij vrij voor onszelf.

IVONNE- Wat kan ik daar veel komen doen? Kermis zegt mij niks meer.

DIRK- Je andere kinderen zijn ook uitgenodigd. Wij maken er een echt familiefeest van!

IVONNE- Jullie hebben van mij alleen maar last.

ELS- Maar moeder toch!

DIRK- Allemaal zitten wij uit te kijken naar jouw komst!

ELS- Voor één keer gaat Dirk niet zelf achter het fornuis staan!

DIRK- Ik wil erbij zijn, van het begin tot het einde!

IVONNE- (Ietwat tegenstribbelend) Ben jij wel zeker, dat jouw broers en zussen allemaal komen?

DIRK- Dat hebben zij ons toch beloofd.

ELS- (Aandringend) Jij mag daar in geen geval ontbreken!

IVONNE- Eigenlijk heeft het weinig zin. Om zes uur 's avonds "moeten" wij hier allemaal aan tafel zijn.

DIRK- Voor één keer zien zij dit wel eens door de vingers!

IVONNE- (Plots) Mag Rik dan ook meegaan?

DIRK- (Wat verrast) Waarom?

IVONNE- Zonder hem ga ik niet!

ELS- (Wat onwennig) Wij zagen het eerder als een familie-onderonsje.

- IVONNE- (Vastbesloten) Ik wil niet, dat Rik hier een hele dag alleen moet zitten!
- ELS- 't Is toch maar voor één dag!
- IVONNE- Dat is er één te veel!
- DIRK- (Niet al te enthousiast) Wij kunnen eens polsen, wat de anderen hierover denken.
- IVONNE- (Vastbesloten) Als jullie mij erbij willen hebben, weten jullie wat jullie te doen staat!
- ELS- (Zoekt een verontschuldiging) Gaat Rik zich niet vervelen tussen al dat vreemd volk?
- IVONNE- (Ietwat enthousiast) Ga jij met mij mee naar de kermis, Rik?
- (Rik heeft blijkbaar zitten dromen. Even kijkt hij nu op.)
- RIK- (Droog komisch) Had mij dat vijftig jaar geleden gevraagd!
- IVONNE- (Ietwat ironisch) Toen regende het, als 't kermis was. Daar was jij met je fiets nooit door gereden!
- (Aan het gezicht van Rik te zien, heeft hij het steekje van Ivonne wel begrepen.)
- IVONNE- Volgende dinsdag komen mijn kinderen mij halen. Ik sta erop, dat jij meegaat!
- RIK- Jullie amuseren je ook wel zonder mij.
- IVONNE- (Vastbesloten) Ik ga niet zonder jou!
- RIK- En als mijn kleindochter hier dan op bezoek komt?
- IVONNE- Voorlopig zie ik dit niet gebeuren.
- RIK- "Als" ze komt en ik ben er niet, vergeef ik mij dit nooit!... Daarbij, "ik" op bezoek gaan bij diegene om wie zij treurt, zoiets kan ik haar niet aandoen!
- ELS- (Zonder veel overtuiging) Misschien brengt jouw bezoek Stan en Tine opnieuw wat dichterbij elkaar.
- RIK- Ik zou niet weten hoe!
- IVONNE- (Gemeend) Ga dan mee, om mij een plezier te doen!
- RIK- (Koppig) Dat kan ik niet!
- DIRK- (Voorzichtig) Hoe is het nu met Tine?

RIK- Ik weet het niet. Sinds zij het hier ontgoocheld is afgestapt, heb ook ik haar niet meer gezien.

(Valerie en Patrick verschijnen. Het zit er meteen weer tegen.)

VALERIE- Had ik het niet gedacht, dat hij weer bij dat volkje zat!

RIK- (Wat schamper) Ook een goeiendag, allebei!

VALERIE- Moet jij je nog met dat soort ophouden? Anderen zijn heel wat slimmer dan jij!

ELS- (Erg geprikkeld) Kan het iets duidelijker, madam?

VALERIE- (Met het nodige leedvermaak) Jullie klanten hebben jullie een na een de rug toegekeerd!

ELS- (Erg geraakt) Pardon, madam! Wij hebben nog altijd dubbel zoveel klanten als jullie!

VALERIE- (Gebeten) Jullie zaak gaat achteruit met de dag!

DIRK- Bij het aanleggen van de toeristische wandelweg, hebben ze een blunder begaan. Bij felle regens loopt een deel van de route onder water. Ze hadden daar een betere afwatering moeten voorzien.

VALERIE- (Bitsig) Dat heeft er niets mee te maken! Jullie klanten blijven weg, omdat jullie keukens hen niet bevalt!

ELS- (Gebeten) Hebben zij jou dat verteld?

VALERIE- (Wat venijnig) Jullie soort klanten komt bij ons nooit over de vloer! Maar ik heb het vernomen uit welingelichte bron!

ELS- (Gebeten) Het enige verschil tussen jullie en ons restaurant is de prijs, madam! Voor de prijs van één maaltijd bij jullie, krijgen ze bij ons bijna een weekabonnement!

VALERIE- (Schamper) Een abonnement op wat? Spek met boerenkool?

PATRICK- (Goed bedoeld) Over kwaliteit gaan wij niet discussiëren, Valerie.

VALERIE- (Opgewonden) Omdat jij niet durft toegeven, dat "ik" gelijk heb.

ELS- (Schamper) De klanten die bij ons buitenkomen, gaan ten minste niet meer van honger naar een frituur!

VALERIE- (Erg gebeten) De onze ook niet!

- DIRK- (Wat geprikkeld) Hou in godsnaam op, Els! Dat gediscussieer haalt toch niks uit! Voor hen zijn wij helemaal van geen tel!
- ELS- (Opgewonden) Ik laat mij door niemand beledigen! En zeker niet door hen!
- VALERIE- (Gebeten) Mankeert er iets aan ons? Moeten jullie ons nog verwijten maken? Hebben jullie ons nog niet genoeg ongeluk bezorgd?
- ELS- (Opgewonden) Wat hebben wij jullie misdaan, madam?
- VALERIE- (Erg opgewonden) Durf jij zoiets nog te vragen?
- ELS- Wij hebben jullie dochter niet weggejaagd! Wij waren niet tegen de omgang van jullie dochter met onze zoon!
- VALERIE- (Schamper) Natuurlijk waren jullie daar niet tegen! Bijna hadden jullie je slag thuisgehaald! (Opgewonden) Jullie zoon en onze dochter hoefden niet met elkaar om te gaan! Jullie hebben niets ondernomen, om die twee uit elkaar te houden!
- ELS- Wat voor zin had dat?
- DIRK- Zij zien mekaar nu ook niet meer, zonder onze bemoeiingen.
- VALERIE- (Erg gebeten) Dat onze dochter thuis al weken geen voet meer in huis zet, is enkel en alleen de schuld van jullie zoon! Daarover zijn jullie blijkbaar nog fier?
- DIRK- Ook jullie wilden niet, dat Tine en Stan gingen samenwonen! De schuld van het vertrek van jullie dochter hoeven jullie niet enkel op onze zoon te schuiven!
- VALERIE- (Erg opgewonden) "Hij" heeft onze Tine haar kop zot gepraat!
- ELS- (Opgewonden) Hij hield van haar! Wat is daar verkeerd aan?
- VALERIE- (Bitsig) Hij hield helemaal niet van haar! Nu onze dochter in de problemen zit, laat hij haar gewoonweg stikken!
- ELS- Weten jullie, waar Tine momenteel zit?
- PATRICK- Neen.
- ELS- Onze Stan ook niet! Jullie Tine wil alleen zijn! "Zij" heeft beslist, voorlopig met niemand nog in contact te komen!
- VALERIE- (Verwijtend) Jouw zoon had haar kunnen tegenhouden!

- DIRK- Dat heeft hij nog geprobeerd!
- VALERIE- (Erg opgewonden) Hij heeft haar gewoonweg laten stikken!
- RIK- (Kregel) Zijn jullie nu eindelijk naar de politie gestapt?
- VALERIE- (Schamper) Waarom wel?
- RIK- (Wat opgewonden) Om aangifte te doen van de verdwijning van onze Tine!
- VALERIE- (Opgewonden) Moeten wij dit aan iedereen zijn neus hangen?
- RIK- (Vol overtuiging) De politie behandelt zo'n zaak heel discreet!
- VALERIE- (Opgewonden) Het enige wat zij doen is, het nieuws verspreiden via radio en televisie! Met naam en adres, en met foto en al!
- PATRICK- (Zenuwachtig) Dat is niet waar!
- VALERIE- (Wat uitvliegend) Weet jij het weer beter?
- PATRICK- (Erg geprikkeld) Ja!
- VALERIE- (Plots verontwaardigd) Jij bent toch niet achter mijn rug naar de politie getrokken?
- PATRICK- (Erg zenuwachtig) Ik wou weten, waar mijn dochter is!
- VALERIE- (Erg verontwaardigd) 't Is niet waar?!
- PATRICK- (Opgewonden) Jou interesseert dat misschien niet, maar mij wel!
- VALERIE- (Opgewonden) Waar is zij?
- PATRICK- (Erg zenuwachtig) Dat weet ik niet! Maar de politie weet dit wel! Naar het schijnt, mogen zij geen informatie doorspelen!
- VALERIE- (Opgewonden) Wij zijn haar ouders!
- PATRICK- Volgens de politie heeft onze Tine recht op privacy! Zij mochten mij niks verklappen!
- VALERIE- (Opgewonden) Jij hebt je daar weer lijk een broekventje laten afschepen!
- PATRICK- (Verdedigt zich) Die agenten hielden zich aan de voorschriften!
- VALERIE- (Verontwaardigd) Achter mijn rug naar de politie gaan!

Dat heb jij niet voor niks gedaan! Die zaak krijgt nog een staartje, zodra wij thuis zijn!

RIK- Mijn zoon zit ten minste nog wat in met zijn dochter!
(Wat schamper) Dit kan je niet van iedereen zeggen!

VALERIE- (Kwaad) Hou jij je erbuiten! In feite ben jij de grootste schuldige!

RIK- O ja?

VALERIE- (Kwaad) Hier is de miserie begonnen! Hier is onze Tine dat stuk onbenul tegen het lijf gelopen!

ELS- (Opgewonden) Dat "stuk onbenul" is mijn zoon! Hij behaalt schitterende resultaten aan de universiteit!

VALERIE- (Opgewonden) En dan? Dat bewijst helemaal niets! Vroeger moest je om te slagen aan de universiteit een zekere bagage en standing hebben! Maar tegenwoordig? Zelfs de grootste schooiers belanden aan de universiteit!

ELS- (Schamper) Als jij een schooier wil zien, kijk jij best eens in de spiegel!

VALERIE- (Kwaad tegen Rik) Hoor jij nu, wat dat volkje tegen mij durft zeggen? En met dat soort ga jij om?

RIK- (Vol overtuiging) Het zijn heel fatsoenlijke mensen! Zij kennen hun wereld! Zij zijn hier, om mij uit te nodigen voor de kermis!

VALERIE- (Verontwaardigd) Waar?

RIK- Bij hen thuis! Nu volgende week dinsdag!

VALERIE- (Verontwaardigd) 't Is niet waar?!

RIK- 't Is wel waar! Eerst heb ik nog even getwijfeld, maar nu ga ik zeker mee!

VALERIE- (Erg verontwaardigd) Jij meegaan naar de "Saint-Hubert"? Over mijn lijk!

RIK- (Vastbesloten) Over jouw lijk dan!

(Gerty verschijnt.)

GERTY- (Opgewekt) 't Is toch gemakkelijk, als je weet waar je iedereen kan vinden!

VALERIE- (Opgewonden) Op dit ogenblik willen wij door niemand worden gestoord!

GERTY- Ik kom maar even melden, dat de coiffeuse heeft gebeld. Over een half uur is zij hier. Zij verwacht Ivonne dan

op haar kamer.

VALERIE- (Opgewonden) Kan ik de directrice spreken?

GERTY- (Onschuldig) Die bemoeit zich niet met de uurregeling van de coiffeuse, mevrouw.

VALERIE- (Opgewonden) Wie zegt je, dat het om de coiffeuse gaat? Wij zijn van plan, vader hier weg te halen!

GERTY- Voor hoelang?

VALERIE- (Opgewonden) Voorgoed! Het is hier welletjes geweest! Hij heeft dringend andere lucht - en ander gezelschap - nodig!

PATRICK- (Ongelovig) Waar zou jij met vader naartoe gaan?

VALERIE- (Opgewonden) Mij om het even! Ik wil niet, dat hij nog langer in zo'n gezelschap verkeert!

PATRICK- (Wat opgewonden) Heb jij hierover alleen te beslissen?

VALERIE- (Erg opgewonden) Jij laat maar begaan! Maar goed, dat ik hier nog op tijd en stond de beslissingen neem!

GERTY- (Gemoedelijk) Ik zou mij eerst nog eens ernstig bedenken, mevrouw, voor ik een oude boom verplante.

RIK- (Geprikkeld) Ik voel mij alles behalve oud!

GERTY- Rik heeft zich hier nu eindelijk wat aangepast. Met sommigen heeft hij zelfs al vriendschap gesloten.

VALERIE- (Erg schamper) Mooie vrienden heeft hij!

GERTY- In ieder geval is hij hier nu tevreden.

VALERIE- (Opgewonden) Maar "ik" niet! Hij moet hier weg... zo gauw mogelijk!

RIK- (Ernstig) Over wie gaat het hier eigenlijk? Jullie hebben mij al uit mijn huis gezet! Gaan jullie mij hier ook nog buitenwerken?

IVONNE- (Beslist) Als jij hier weg moet, ga ik met je mee, Rik!

VALERIE- (Erg opgewonden tot Patrick) Hoor jij, welke kant het weer uitgaat?

PATRICK- (Erg zenuwachtig) Het is toch normaal, dat deze mensen hier vriendschap sluiten!

VALERIE- (Erg cynisch) Als het daar maar bij blijft!

RIK- (Nogal cynisch) Madam is bang, dat wij nog hertrouwen, Ivonne! En dat onze toekomstige kinderen er met een deel van onze erfenis vandoor gaan!

VALERIE- (Tot Patrick) Je vader gaat hier weg! Nu meteen! Ik ga naar de directrice!

(Meteen is Valerie in vliegende vaart vertrokken.)

PATRICK- (Vlug, op zijn Vlaams) Valerie?!

RIK- (Verbetert wat schamper, op zijn Frans) "Valerie!"

PATRICK- (Opgewonden) Dedju toch!

(Meteen gaat hij gehaast achter Valerie aan.)

ELS- (Wat benieuwd, Tot Ivonne en Rik) D'r is toch niks tussen jullie beiden?

RIK- (Wat geamuseerd) Wat gaan wij hierop antwoorden, Ivonne?

TIENDE TAFEREEL

(Een nogal donkere nacht. Rik duwt Ivonne in haar rolstoel door het park.)

IVONNE- Zie jij wel, waar jij loopt, Rik?

RIK- Ik kom hier wel tien keer per dag. Ik ken de weg vanbuiten.

IVONNE- Deze keer is het nacht!

RIK- Mijn ogen zijn niet meer wat ze ooit zijn geweest, maar 't valt nog best mee. Ik bots nog nergens tegenaan.

IVONNE- Jij doet zo raar vandaag. Mij 's nachts uit mijn bed komen halen, om te gaan wandelen in het park!

RIK- Ik heb zo van die dagen.

(Rik stopt bij de put.)

IVONNE- (Ietwat ongerust) Wat ben jij van plan?

RIK- Ik moet je iets laten zien!

IVONNE- (Ongerust) Toch niet in die put?

(Rik buigt zich over de rand van de put.)

IVONNE- (Bang) Pas toch op, Rik!

RIK- Je kan het niet zien in het donker!

(Rik raapt een steen op.)

RIK- Ik zal het je laten horen. Kom nog maar wat dichterbij!

IVONNE- (Ongerust) Zie dat er geen malheuren gebeuren!

(Rik brengt Ivonne tot vlak bij de put. Hij laat nu de steen in de put vallen. Een plons in het water.)

IVONNE- (Verrast) Er is water in de put!

RIK- Da's mijn werk! Al enkele dagen gebruikte ik de grasperoeiers, om de put te vullen.

IVONNE- (Ongerust) Waarom?

RIK- Ik ben erachter gekomen, dat ik morgen word overgeplaatst naar een ander tehuis.

IVONNE- (Wat geschrokken) Naar waar?

- RIK- Dat houden ze nog geheim, maar hun beslissing staat vast! Ongewild hoorde ik het van Gerty!
- IVONNE- (Ongerust) Ga jij hiermee akkoord?
- RIK- Nooit, verdomme! (Vastbesloten) Dan verdrink ik mij nog liever in deze put!
- IVONNE- (Erg geschrokken) Ben jij op je kop gevallen? Mij hier alleen achterlaten?
- RIK- Als jij wil, neem ik je mee!
- IVONNE- (Erg geschrokken) Nooit van mijn leven!
- RIK- Als ik jou niet had, was ik al veel eerder gesprongen!
- IVONNE- (Kordaat) Ook jij gaat niet springen!
- RIK- (Lastig) Waarom niet? Of ik hier verdwijn via deze put of via de poort, een leven heb ik toch niet meer!
- IVONNE- Elders kan je nog hopen! In deze put niet meer!
- RIK- (Ongelovig) Nog hopen? Op wat?
- IVONNE- Op een terugkeer naar hier! Ik zal intussen mijn plan wel alleen trekken!
- RIK- Zonder mij weet jij je niet meer te behelpen. En eens hier weg, zit er voor mij geen terugkeer meer in.
- IVONNE- Hoe ben jij aan de weet gekomen, wat ze met jou van plan zijn?
- RIK- Bij het invullen van mijn papieren, waren ze op zoek naar mijn identiteitskaart. Gerty heeft zich toen versproken.
- IVONNE- (Blijkbaar onder de indruk) Zie ik je morgen dan voor de laatste keer?
- RIK- Ik meende samen met jou te vertrekken.
- IVONNE- (Resoluut) Niet op die manier!
- RIK- (Wat nostalgisch) Vroeger hadden wij samen moeten trouwen. Dan hadden ze ons nu niet meer uit mekaar kunnen halen! (Plots) Misschien is het nog niet te laat!
- IVONNE- Waarvoor?
- RIK- (Vol overtuiging) Om samen te trouwen!
- IVONNE- Wil jij door iedereen worden uitgelachen?

- RIK- Er zijn er zoveel van onze leeftijd, die het samen nog eens proberen!
- IVONNE- (Ietwat ironisch) Oude schuren, die plots vuur vatten?
- RIK- Kan het jou wat schelen, dat sommigen lachen achter onze rug?
- IVONNE- Mij niet! Maar ik heb vijf kinderen.
- RIK- Die allemaal zelf al een partner hebben gevonden! Misschien zouden zij het wel plezant vinden van ons!
- IVONNE- En jouw schoondochter?
- RIK- Als ik wist dat ik haar hiermee een hartinfarct bezorgde, ik trouwde op slag! (Hoopvol) Wat denk jij ervan?
- IVONNE- Op onze leeftijd gaan wij niet meer te gek doen.
- RIK- (Vol overtuiging) Ik voel mij nog in volle fleur!
- IVONNE- Jij misschien wel! Maar ik ben gehandicapt!
- RIK- Dat maakt toch niks uit! Ik ben nog best in staat, om jou te helpen!
- IVONNE- Jij weet niet eens, wat hier allemaal komt bij kijken!
- RIK- (Geamuseerd) Indertijd op die hooischelf heb ik jou toch ook geholpen bij het uitkleden! Dat viel best mee! Met alle plezier wil ik dit nog eens overdoen!
- IVONNE- Ik ben geen vrouw meer voor een huishouden.
- RIK- En als ik nu eens vind van wel?
- IVONNE- Wat kan ik voor jou nog betekenen?
- RIK- (Vol overtuiging) Heel veel! Dat is ten andere nu al het geval! Ivonne, ik kan niet meer zonder jou!
- IVONNE- (Ernstig) Meen jij dat?
- RIK- (Vol overtuiging) Ja! En jij kan ook niet meer zonder mij! Wij trouwen zo rap mogelijk!
- IVONNE- Ze zullen ons wat anders zeggen!
- RIK- Wij geven ze niet de kans! Wij gaan er nu meteen samen vandoor! En morgenvroeg trouwen wij?
- IVONNE- Waar?
- RIK- Dat zien wij morgen wel!

IVONNE- Dat gaat allemaal zomaar niet!

RIK- (Wat ironisch) Ben jij bang, dat ze denken dat wij nog niet meerderjarig zijn?

IVONNE- Jij hebt altijd van die rare ideeën, Rik.

RIK- Wat is daar "raar" aan? Wil jij niet met mij trouwen?

IVONNE- Vijftig jaar geleden wel!

RIK- Wij zijn nog juist dezelfde van toen!

IVONNE- Maar wel met veel meer rimpels!

RIK- Die zien wij niet in het donker!

IVONNE- Eerlijk gezegd, heb ik mij hier ook nooit thuisgevoeld, Rik!

RIK- Omdat wij nog lang niet seniel zijn, Ivonne! Ons leven kan nog alle kanten uit!

IVONNE- Denk jij?

RIK- Natuurlijk! Kom, wij vertrekken onmiddellijk!

IVONNE- Ik heb niet eens gepakt!

RIK- Ik ook niet! Zo gauw wij getrouwd zijn, laten wij ons boeltje hier halen!

IVONNE- Ze laten ons hier nooit vertrekken!

RIK- Wij gaan dit aan niemand vertellen! Morgenvroeg constateren zij wel, dat wij hier niet meer zijn!

IVONNE- Onze familie gaat ongerust zijn!

RIK- Zo gauw wij getrouwd zijn, laten wij hen dit weten! Kom, wij zijn weg, voor iemand ons opmerkt!

IVONNE- Waar wil jij naartoe?

RIK- (Plots) Naar Scherpenheuvel! Daar zijn wij nog ooit samen naartoe geweest!

IVONNE- Zover geraken wij nooit!

RIK- (Vol overtuiging) Mij niet onderschatten, hè! Wat toen lukte, kan nu ook!

IVONNE- (Lichtjes geamuseerd) Zelfs met mij?

RIK- (Vol overtuiging) Zeker met jou!

IVONNE- Weet jij de weg?

- RIK- Zelfs de binnenwegen! Ik heb altijd met soep geleurd!
- IVONNE- De nacht is maar frisjes.
- RIK- Met het stoten van jouw karretje houd ik mij wel warm.
En jij kan mijn vest omhangen.
- IVONNE- Dat wil ik niet!
- RIK- (Alsof hij het meent) Jij hebt niks meer te willen!
Jij bent bijna getrouwd!
- (Rik hangt Ivonne zijn vest om.)
- IVONNE- Heb jij het wel warm genoeg zo?
- RIK- Zolang ik jou bij mij heb, blijf ik wel op temperatuur!
- IVONNE- Zie toch maar, dat jij je niet forceert!
- RIK- (Geamuseerd) Daarmee wacht ik tot de volgende nacht!
- IVONNE- (Gelukkig) Ik hoor weer de Rik van 50 jaar geleden.
- RIK- Ik ben nog geen haar veranderd! En jij ook niet! (Ge-
amuseerd) Deze keer ga jij geen blaren onder je voeten
krijgen!
- IVONNE- (Geamuseerd) En wij hebben geen seminarist nodig, om
luidop voor te bidden onderweg!
- RIK- (Geamuseerd) Vandaag vertellen wij andere klap!
- (Plots steekt Rik even de hand uit. Hij kijkt naar de
lucht.)
- RIK- Verdomme, Ivonne! Het begint te regenen! Da's altijd
hetzelfde, als wij samen ergens naartoe willen!
- IVONNE- (Ongerust) Jij gaat toch weer niet thuisblijven?
- RIK- (Resoluut) Neen, begot! Deze keer gebruik ik mijn
verstand!
- IVONNE- (Geamuseerd) Onderweg vinden wij wel weer een kapel-
leke, waar wij kunnen schuilen!
- RIK- (Geamuseerd) Of een hooischelf!
- IVONNE- (Geamuseerd) Kan jij weer niet wachten, tot wij ge-
trouwd zijn?
- RIK- (Geamuseerd) Voor jouw vader hoeven wij niet meer
bang te zijn!

(Zij staan nu startklaar.)

RIK- (Geamuseerd) Heb jij je gordel aan?

IVONNE- (Enthousiast) Zijn wij ermee weg?

RIK- (Enthousiast) Ja! Vooruit met de geit!

(Terwijl Rik Ivonne enthousiast voor zich uit duwt,
horen wij de regen toenemen.)
